

Redacció

i administració:

València, 244, 1er.

Barcelona-7

Telèfons: 215 27 39

215 27 84

215 28 05

215 24 33

Edicions Terra Nostra S.A.

Director:

Joan E. Jarque i Jutglar

D.L. 14387

Sol·licitat control O.J.D

Impress a Barceloneta
de Publicaciones S.A.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Joan era
una flama
ardent que
il·luminava
tot el voltant.

(De les segones
vespres de la
festivitat del
naixement de Sant
Joan Baptista)

ANY II - N.º 91

Setmana del 21 al 27 de juny del 1981

30 Ptes.

Monsenyor Miquel Moncada, bisbe de Solsona:

“Cal fer una Catalunya cristiana”

Solsona.— “Avui Catalunya, representada per vosaltres, va a la seva catacumba de Sorba, al martiri de sant Eudald, per tal de renovar la seva fe... La solidaritat, la disponibilitat, la germanor, la justícia són llavors que, juntament amb l'esperança i la fe en Crist, han de fer arrelar Catalunya en la seva autonomia si és fidel a la seva història gloriosa. Cal fer una Catalunya cristiana”.

Aquestes paraules les pronuncià monsenyor Miquel Moncada, bisbe de Solsona, en els actes celebrats per a commemorar el XIV

centenari del martiri de sant Eudald, a Sorba, poblet conegut mercès al projecte d'anegar tot el seu terme municipal per a bastir-hi un embassament.

Diverses conferències precediren la festa, a càrrec de mossèn Antoni Pladevall: Reorganització del territori de Cardona als inicis de la Reconquesta cristiana; de mossèn Ramon Viladés: “El romànic del Berguedà” (audiovisual), i de l'arquitecte Albert Bastardes: “Sorba, arquitectura i història”.

Josep Pla i Casasayas

Un manresa de 68 anys serà ordenat sacerdot

Manresa.— Hi ha candidats al sacerdoti pertanyents a la tercera edat. Sens dubte, l'edat en què s'escull el presbiteri fendeix actualment a elevar-se, i fins i tot, hi ha candidats al sacerdoti, que tenen seixanta-cinc anys o més.

El primer candidat de la tercera edat és català: Josep Pla i Casasayas, de seixanta-vuit anys, vidu i pare de quatre fills, que ha estat degà del Col·legi de Procuradors dels Tribunals de Manresa. Ha rebut els primers ordres sagrats aquest any i serà ordenat sacerdot dos anys després de la mort de la seva esposa. En la seva joventut havia estat seminarista a Vic, i després no havia abandonat els estudis teològics.

El segon cas és el senyor Fernando Hue Herrero, aragonès i avi. És enginyer de mines. El seu pare construí el famós viaducte de Terol. Actualment té seixanta-cinc anys i ha demanat ésser ordenat sacerdot —un projecte que data de la seva joventut— un cop vidu.

Afinant

Obscè

Els grecs i els romans, cercadors de Déu a les pal·lisses, varen arribar a la conclusió que certes representacions no s'avenien amb l'escena: eren obscenes. Malgrat que fossin inevitables les unes, com certes violències, o fins i tot honestes en l'esfera privada les altres, quelcom els féu intuir que, o eren degradants, o es degradaven si s'exhibien públicament.

El neo-paganisme d'avui, que no pot pretendre d'anar revestit de la innocència adolescent del primer paganisme, puix consisteix en el refús de la revelació de Déu en Jesucrist (Guardini), no vola tan alt. No té déus al seu Panteó per a enlairar, ni que sigui míticament, l'home; i, per escriure, no té cap gràcia: ni la gràcia de Déu que menysprea, ni la gràcia humana a la qual ni tant sols aspira. No és d'estranyar aleshores que produeixi un art literalment “desgraciat”

Joan E. Jarque
i Jutglar

Per primera vegada des
de la Reforma

Declaració de la fe conjunta a Alemanya

Bonn.— Per primera vegada des de la Reforma va presentar-se als cristians de la República Federal Alemanya, el dia de la Pentecosta, una declaració de totes les Esglésies referent a la comuna confessió de fe. El motiu en va ser la celebració del 1.600è aniversari de la professió de fe Nicea-Constantinoble.

En el document l'Església catòlica evangèlica d'Alemanya i els altres membres de la comunitat de treball de les Esglésies cristianes a la República Federal (ACK), es refereixen a la fe de l'antiga Església que va formular-se en els concilis de Nicea, l'any 325, i de Constantinoble, l'any 381, com a professió de fe niceo-constantinopolitana i va presentar-se com a norma de fe vinculant. La confessió es refereix al Déu en tres persones: al Pare “que ho ha creat tot”, Jesucrist “u en essència amb el Pare” i l'Esperit Sant, “que és Senyor i donador de vida”.

La declaració conjunta de les Esglésies cristianes a la República Federal d'Alemanya sobre la professió de fe niceo-constantinopolitana ha estat formulada per una comissió conjunta que havia suscitat el Papa Joan Pau II durant la seva visita a Alemanya, entre l'Església catòlica i l'Església evangèlica d'Alemanya.

El consell pastoral encetà els seus treballs

L'atur: una preocupació major per als cristians

Barcelona.— El consell pastoral de l'arxidiòcesi de Barcelona va celebrar la seva primera reunió plenària dissabte passat. La sessió va durar tot el dia i es clogué amb la celebració de l'Eucaristia. El col·legi de Jesús Maria, de la Bonanova, va acollir els cent cinquanta membres —les absències foren mínimes— del primer consell pastoral barceloní sota la presidència del cardenal. L'ordre del dia era dens i interessant, i es va anar tractant punt per punt sota la direcció de Roser Bofill i de Jordi Porta com a moderadors.

Després de la benvinguda del doctor Jubany, mossèn Batlles exposà els criteris del consell de govern en redactar el document d'objectius prioritaris “El poble de Déu en marxa” on estan contingudes les fites pastorals que el nou consell pastoral haurà d'ajudar a posar en pràctica des de l'àmbit de competències que li són pròpies. La part que podríem anomenar qüestions de procediment es clogué amb la presentació, per part de Raimon Ribera, i l'acceptació, per part del consell pastoral de les normes provisionals per les que es regirà, almenys durant aquest primer any, el consell en els seus treballs i deliberacions. Aquest, en efecte, constarà d'una comissió permanent i d'unes comissions que estudiaran els diferents temes a fi de preparar millor les deliberacions dels plenaris.

Varen ser elegits com a membres de la permanent Raimon Ribera, Teresa Canals,

Jordi Gol, Pilar Malla, Angel Mena, Jordi Porta i Ramon Sanabre. El doctor Jubany va designar mossèn Batlles com a delegat seu i vice-president del consell. A més d'aquestes qüestions formals, indispensables, el consell pastoral va voler mostrar la preocupació de l'Església de Barcelona pel dolorós problema de l'atur dedicant-li una bona part del seu temps. El tema va ser introduït pel doctor Josep M.ª Guix, bisbe auxiliar, i va ser tractat després per les diferents comissions. Aquestes, després de constituir-se com a tals, deliberaren sobre aquest tema. La posta en comú revelà, ensems que la gravetat i la complexitat del problema, la urgència que tothom hi aportí la part de sol·lució que li pertoca. L'assemblea fou conscient de les limitacions tècniques en què s'ha de moure qualsevol acció eclesial en aquest terreny, així com del paper conscienciador i estimulador que poden i han de jugar les comunitats cristianes, des de la diocesana fins a les parroquials, denunciant injustícies i acollint iniciatives pràctiques per a pal·liar —i, si pot ser, resoldre— certs problemes particulars. Tothom fou conscient que una tasca d'aquesta envergadura només podia ser encetada pel consell i que s'havia de prosseguir sense tardança.

Finalment el doctor Jubany respongué a algunes preguntes i interpel·lacions dels consellers, que mostraren l'ampli ventall de problemes que té plantejat el bisbat de Barcelona.

POSTRES DANONE

Tres deliciosos suggerències Danone pel seu postre d'avui.

Danone l'ofereix fins a sis postres deliciosos, alimenticis, frescos i naturals perquè pugui escollir i variar cada dia.

Avui, per exemple, li sugereix les Crems casolanes, tant naturals, el Flam d'ou, de llet i ous frescos, un gran aliment, i la Crema de xocolata amb nata, pur xocolata cremós i nata fresca.
Avui, un DANONE
Quin prefereix?

Aliments frescos i naturals

PETITS ANUNCIS

per a insertar ràpidament
a CATALUNYA CRISTIANA
els vostres petits
anuncis truqueu al
número
215 37 50

Colònies d'estiu a Castellterçol

3 quinzenes: el 27 de juny al
9 d'agost.
Informació i inscripcions:
Arimon, 17 - Barcelona (22).
Tel. 212 39 98. Sra. Galí.
866 80 15

ES VEN fotocopiadora mar-
ca OLIMPIA, model Omega
203 de segona ma, en bones
condicions. Telèfon: 215 24
13 - Barcelona.

SALOU a cinquanta metres
de la platja dels Capellans es
lloga apartament 6-7 llits
completament equipat i amo-
blat, per mesos o quinzenes.
Lliure juny, juliol i setembre.
Raó: T. 215 24 33 Petits
anuncis.

per a insertar ràpidament
a CATALUNYA CRISTIANA
els vostres petits
anuncis truqueu al
número
215 37 50

Residencia Femenina d'Estiu

A Hostalets de Balenya. Me-
sos de Juliol i Setembre. Per
informació: ORS c/. de la To-
rre, 28 àtic 1º. Tel. 217 10 28.
els dissabtes dies 20 i 27 de
Juny de 4,30 a 8 tarde.

ES CERCA traductor del
croata al català o al castellà.
Treball remunerat, algunes
hores per setmana a convenir.
Tèlf.: 215 24 33 - Barcelona.

TELEVISOR BLANC i NE-
GRE marca ZENITH. En bon
estat i molt econòmic. Telf.:
213 37 29 - Barcelona, de 2 a
3 tarda.

COMPRARIA volums esca-
dussers col·lecció Clàssics
Llatins i Grecs, text original i
català. Telf.: 215 24 33 - Bar-
celona.

**Catalunya
Cristiana**

en català

i en castellà

VACANCES A LA VALL D'ARAN

Autocar des de Barcelona. Pensió completa. Hotel amb
serveis. Excursions facultatives des del mateix hotel.

Sortides:
Juliol 4, 11, 18 i 25.
Agost 1, 8, 15 22 i 29.
Setembre 5, 12, 19 i 26.

Preus: Una setmana, des de 14.700 ptes. Cada setmana més:
12.300 ptes.

Reserves en exclusiva **VIATGES COSMOS**
Enric Granados 19 Gran Via 654 Pg. Valldaura 266.

PEDRO ROVIRA
GRANDES VINOS Y BRANDY

Tres gestos per a la unitat

Des de feia temps circulava el rumor que el Papa faria una declaració important per Pentecosta commemorant el 1600 è aniversari del concili de Constantinoble (381). De declaració no n'hi ha hagut cap, probablement a conseqüència de l'atemptat que tothom deplora. Tanmateix els gestos per l'estil dels de Pau VI han estat "importants". N'hi ha haguts tres de majors que cal subratllar.

El Papa no ha pas suprimit el famós "Filio-que". En la missa de Pentecosta a Sant Pere es va cantar, com de costum, el credo llatí tal com el cantem els catòlics des de fa més de mil anys, amb l'afegit "i del Fill" no acceptat per l'Església ortodoxa per raons més disciplinars que dogmàtiques. Ells no accepten que els catòlics haguem canviat unilateralment un text venerable i comú pre-

cisament del concili de Constantinoble. Tanmateix, en l'homilia enregistrada pel Papa, aquest comença professant "amb veu plena i de tot cor la veritat formulada fa setze segles pel primer concili de Constantinoble". I hi afegí "Volem tornar a dir-la tal com fou expressada aleshores". I en grec primer i després en llatí, el Papa pronuncià la fórmula de la fe cristiana sobre l'Esperit Sant sense el cèlebre "...i del Fill". Les primeres reaccions conegudes de bisbes i de teòlegs ortodoxos han estat unànimes: han comprès i estimat el gest del Sant Pare.

L'altre gest fou que monsenyor Damaskinos Papandreou, representant personal del patriarca ecumènic de Constantinoble, va fer l'homilia, per desig exprés del Papa, a les vespres de la Pentecosta. Quant de temps feia que un bisbe ortodox no predicava a Sant

Pere! Ell mateix ha dit l'emoció que va experimentar en adreçar-se als seus germans, bisbes catòlics, i com es va sentir "a casa" en la venerable basílica Vaticana.

El tercer gest fou el de la commemoració del concili d'Efes (431) en el qual es va proclamar la fe cristiana en la maternitat divina de Maria, la Theotokos. Ara bé, a la tarda de la Pentecosta, a Santa Maria la Major, orientals i llatins varen cantar a l'unison l'himne més conegut de l'Església ortodoxa, l'himne Acatist, venerant plegats Maria Mare de Déu.

El Papa no pogué estar present en aquestes solemnitats que amb tant d'amor havia preparat però tots el sentiren present en els seus gestos rubricats pel dolor de l'absència.

El lector
escriu

Obra del Bon Mot

Acabada de reinstaurar l'Obra del Bon Mot amb unes arrels anteriors al 1939 una Lliga del Bon Mot de mossèn Ricard Aragó fundada ja el 1908, i de resultats excel·lents per evitar els renecs, blasfèmies, vulgaritats i grolleries de la parla catalana, ens plau oferir-nos en el que calgui. Estimariem, si es possible i en nota pregada que insertssiu al periòdic de la vostra digna direcció la nostra activitat i fundació.

Tenim el suport i patrocini de l'Ajuntament de Barcelona i entitats col·laboradores Omnium Cultural; "Homes de paratge"; Club d'amics de la UNESCO i Casino de l'Aliança del Poble Nou, i pensem ampliar-ho.

Constituïda la gestora pel president en funcions Esteve Genovès i Moles; sots-directors Carme Avellana i Veciana i Joan Cabré; i assessorament religiós pel Pare Ramon Vidal i Pinell, i mossèn Josep Dalmau prev. vocals Lluís Sol i Vallès, Ramon Rucabado i Verdguer; Tomàs Roig i Llop; doctor Dídac Parellada; Carles Bonet i Nin; Ramon Maria Aragó i Cabanyes i doctor Ignasi Aragó nebots del fundador.

Tenim actes programats a Badalona, Molins de Rei, Poble Nou i Barcelona.

Esteve Genovès i Moles
President en funcions

Contra el suïcidi

La divisió de la consciència cristiana enfront els problemes més espinosos del món d'avui és un fet dolorós que cal assumir i que s'ha de mirar de comprendre, abans de llançar una opinió contra l'altra. N'és un exemple la tràgica iniciativa, seguida per altres, de la vaga de la fam sostinguda fins al desenllaç fatal per Bobby Sands a la presó de Belfast. ¿Acte d'heroisme, sacrifici d'una vida per una causa que val més i millor que una vida, o bé aberració suïcida conseqüent amb la lògica folia del terrorisme?

Sembla que les autoritats de l'Església, enfrontades a aquesta dura pregunta, no la tracten pas de la mateixa manera segons que siguin irlandeses o britàniques. El cardenal Tomas O'Flaich, arquebisbe d'Armagh i primat d'Irlanda, critica primerament la intransigència del govern de Londres i el seu refús a qualsevol solució de compromís, possible des del seu punt de vista. En canvi el cardenal Basil Hume, arquebisbe de Wetsminster, jutja que "que la vaga de la fam mantinguda fins a la mort és una forma de violència que no pot de cap manera ésser acceptada per l'Església per no estar d'acord amb el pla de Déu per a l'home".

Bardisses dantesques

D'ací la inevitable inquietud: Sobre la vaga de la fam ¿hi ha dues veritats, una d'irlandesa, i una altra de britànica? Per un costat, una certa laxitud feta de complaença vers els rebels, certament esgarriats, però catòlics irlandesos i pròxims per la sang i la religió. Per altra banda, més enllà, es manté absolutament la llei, ja que el "no mataràs" és vàlid per a tota mena d'homicidis i l'homicidi d'un mateix, tal com s'anomenava en altres temps, el suïcidi, continua essent com qualsevol homicidi, un crim davant dels homes i un pecat davant de Déu.

Efectivament, aquesta és la tradició cristiana. El Dant envia els suïcides al seu infern, on són transformats en bardisses espinoses i arbres recargolats, arrelats en una sorra que crema. Límpida metàfora: els suïcides han destruït no solament la seva pròpia individualitat sinó que han comès un atemptat contra la figura humana i la mateixa veritat de l'home; i el seu càstig serà haver reeixit per sempre en llur intent: de trobar-se privats d'humanitat en una mort immortal i reduïts a la trista condició de vegetals sense possible florida.

La llei que prohibeix el suïcidi no és pas incondicional i sense raó. S'inscriu en una veritat de l'home que li dona llum i sentit. M'agrada aquest passatge de Joubert: "Sense el dogma, la moral no és res més que màximes i sentències. Amb el dogma, esdevé precepte, obligació necessitat". Encara que el mot dogma sigui equivocat i que sigui preferible el terme veritat; tant si la llei moral deriva d'aquesta veritat com la conseqüència deriva del principi, com si hi condueix i la conté implícitament. Per a resoldre la qüestió del suïcidi, i en aquesta incertesa amb què hom es troba davant el valor d'una vida —res? tot caldria— i és precisament la lliçó del Dant i d'una llarga tradició— saber quina és la veritat de l'home?

Què és la veritat?

El cardenal Hume es referí al pla de Déu; és a dir, el que Déu espera de l'home; la veritat de l'home és efectivament idèntica a la

idea que Déu es fa de l'home, de la naturalesa i la condició de l'home, de la persona en la seva irremplaçable singularitat, de la humanitat en la seva inacabada totalitat. La referència al sobrenatural cristià dona, certament, precisió i força a aquesta veritat de l'home que pot, no obstant això, ésser pressentida i també determinada a fora i abans del cristianisme. Plató condemna el suïcidi perquè és deserció del lloc que no es pot abandonar, diu, en tant que no ens ho indiqui la divinitat que ens l'ha confiat. El deure de l'home és donar testimoni i actuar segons la veritat de l'home. El suïcidi és greu perquè nega aquesta veritat.

Cal també que hi hagi una veritat de l'home i no veritats de situació incompatibles entre elles; i un poder, responsable de l'ordre i destinat a fer-lo respectar, que es faci una idea de l'home diferent de la que s'en fan les contestacions insurreccionals que consideren aquest ordre com apropiu. Car aleshores les relacions humanes no

(segueix a la pàg. 4)

El lector escriu

Una campanya juvenil

Fa unes setmanes, vaig veure un article en el qual parlava de la vinguda del Sant Pare a Catalunya.

Un grup de joves —si no ho recordo malament— de Terrassa, estan fent una campanya de recollida de signatures per la vinguda del Papa a casa nostra.

Em vaig quedar parada en veure que hi ha joves que realment volen la vinguda del Sant Pare a Catalunya. Jo

estic a favor d'ells i els dono el meu suport. Es més, fa dies que ja vaig escriure a aquests joves dient-los que podien comptar amb la meua ajuda i que faria el possible per recollir moltes firmes.

Però com a persona adulta que sóc, em fa vergonya que siguin uns joves i no gent gran els que demostrin que —com a cristians que són— aprecien i estimen el Vicari de Crist a la terra.

M'agradaria molt que cada setmana C.C. informés els lectors de quelcom sobre aquesta bonica campanya. / N.M.B., de Lloret de Mar

AVÍS IMPORTANT

Recordem als responsables de parròquies i llocs de culte situats en zones d'estiu que, com en anys anteriors, ens comuniquin com més aviat millor, l'augment en la comanda de "CATALUNYA CRISTIANA" durant l'estiu. Gràcies.

OFERTA IMPORTANT

A tots els nostres lectors, amics i simpatitzants.
A tots els homes i dones cristians del nostre país.
A totes les famílies cristianes.
Preparem el III any de "CATALUNYA CRISTIANA":
— més pàgines
— més col·laboradors.
— més seccions especialitzades.

La premsa ha augmentat el preu. Nosaltres haurem de fer el mateix perquè els costos augmenten per a tots.

L'OFERTA és: Per a totes aquelles persones i famílies que se subscriuin abans del dia 1 d'octubre, mantindrem el preu actual de 1.500 ptes. anuals.

(ve de la pàg. 3)

foren altra cosa que encreuaments de violència, i les idees que l'home es fa de l'home es reduïrien a ideologies justificadores de la força.

Veritats a mitges, no són veritat. A les xerrades dites culturals, el mateix mot veritat està afectat per un índex negatiu i hom fa tot el que pot per titllar d'arcaic i reaccionari a aquell qui, despreocupat de la seva reputació, s'atreveix a admetre la noció clàssica de veritat. Un cronista religiós de molt prestigi, i molt conegut per la modernitat de les seves posicions teològiques, creia que confirmava evangèlicament la seva lluita contra el dogmatisme escolàstic atribuint al mateix Jesús la famosa pregunta de Pilat: "Què és la veritat?" (LE MONDE del 18 d'abril de 1981, pàgina 2).

Error de memòria ben significatiu. És que per a tots els esperits avançats la veritat és, com ells diuen, el discurs del poder. Bon raonament que sols té en contra seu el text de sant Joan.

La violència contra si mateix

Precisament aquest text aclareix força el que volem dir. Són Pilat i el poder tènol de l'ocupació romana els qui tenen por de la veritat davant aquest home que diu haver vingut a aquest món per donar testimoni de la veritat. Heus ací perquè s'escapoleix amb l'escèptica pregunta. Quan per covardia hom es disposa a deixar passar la violència i la injustícia, val més que la veritat sigui introyable tant a la terra com en el cel.

Afirmar que el suïcidi, si és conscient i deliberat, és una ofensa a la veritat de l'home, no és pas decidir autoritàriament sobre casos molt singulars ni fer competència sacrilega al Déu vivent, únic jutge del darrer instant d'un home. A més, i aquí rau la dificultat, hi ha situacions rares i extremes en les quals la violència contra si mateix no és suïcida sinó immolació de si mateix. Les últimes referències resten en tot cas rigorosament idèntiques. L'assassí de si mateix sols dóna testimoni sacrificant la seva vida si són la llei de Déu i la veritat de l'home les que el guien.

I aquí retornem al punt de partida, les vagues de la fam a Belfast. Un detingut tractat inhumanament sempre té el dret de començar una vaga de la fam, amb tots els riscos que ella comporta, per a reivindicar el respecte de l'home a la seva persona. Però un govern no viola cap dret de l'home refusant reconèixer per als terroristes un estatut de presoners polítics. Aquesta hauria de ser precisament, en un espai jurídic comú a instituir, la regla de tots els Estats democràtics que es posessin d'acord per a no consentir així la legitimació de la n és injustificable de les violències.

L'enviat del Papa no ha pogut persuadir Bobby Sands que interrompés la seva vaga, que era un acte de guerra civil, una violència contra si mateix alimentant la violència dels uns contra els altres. Aquí la veritat demana i obliga a dir que un heroisme aberrant és heroisme malgrat que sigui aberrant; i que és aberrant malgrat que sigui heroic; i tindria el mèrit de posar d'acord dos cardenals.

Etienne Borne

Avisos i comunicats

Barcelona

Seminari del Poble de Déu.— Organitza unes convències a Camprodon, destinades a joves matrimonis i a tothom qui vulgui. Dates: Del 29 de juny al 10 de juliol; de l'1 al 12 d'agost; del 24 d'agost al 6 de setembre. Per informació: Passeig de St. Joan, 79. 2on., tel. 257 45 54, Barcelona-9, i Bailén, 101, 5è, 1.ª, tel. 257 24 73, Barcelona-9.

42 Congrés Eucarístic Internacional a Lourdes.— Presidit pel papa Joan Pau II, se celebrarà del 16 al 23 de juliol.

Per informes i inscripcions, Diputació, 235, 1er., 1.ª, de 6 a 8 de la tarda.

Trobament de Déu en la vida.— Iniciació a "l'Art de viure" (Tai-Chi), cinc hores, de 9 a 14, de diàleg i pràctica intensiva. Acabarà amb la celebració de l'Eucaristia, presidida pel P. Yang Pai-Te. Data: 28 de juny.

Lloc: c/ Bellesguard, 30 (sobre Plaça de la Bonanova).

Festa del Sagrat Cor al Tibidabo.— Se celebrarà el divendres, dia 26 de juny, al Temple del Tibidabo: A les 4, PELEGRINATGE de l'apostolat dels malalts; a 2/4 de 6, presentació del NOU ORGUE de la Basílica amb concert a càrrec de Fra Robert de la Ribà; a les 7, Eucaristia concelebrada i Benedicció de la Ciutat; la nit d'aquest mateix dia, VETLLA extraordinària de l'Adoració Nocturna. Se celebrarà missa cada hora, com en els dies festius.

Santuari de la Mare de Déu de la Mercè.— Com cada mes, en una de les festes litúrgiques populars dedicades a Maria, es convoca als barcelonins per pregar per l'església diocesana. Dissabte, dia 27, festa de l'Immaculat Cor de Maria, a les 7,45, Sant Rosari; seguidament Vespres cantades i celebració de l'Eucaristia.

Seu d'Urgell

Curset sobre els Mitjans de Comunicació social per a mestres i educadors.— L'organitza S.I.M.C.O.S. (secretariat interdiocesà de Mitjans de Comunicació social), i serà presidit pel Sr. Bisbe de La Seu d'Urgell. Lloc del curset: Col·legi de la Companyia de Maria, c/ Pau Claris, 16, tel. (973) 35 01 02, La Seu d'Urgell. Dates: Del 13 al 16 de juliol. Inscripcions: Unió de Religiosos de Catalunya, c/Rosselló, 223, 3er., Barcelona-8. tel. (93) 218 42 95, de 4 a 8 de la tarda.

Tarragona

Matrícula al Col·legi del Seminari Menor.— És oberta la matrícula pel Curs 1981-82.

El col·legi està establert a les dependències del Seminari Pontifici de Tarragona, i és un centre obert a totes aquelles famílies que vulguin una formació cristiana per a llurs fills. Els nivells d'ensenyament són: E.G.B., B.U.P. i C.O.U.

QUÈ ÉS UN CAMP DE TREBALL DELS DRAPAIRES D'EMAÚS

- És una proposta de vida compartida amb els altres.
- Tenim necessitat de tu, i potser tu també en tens de nosaltres.
- En el nostre treball descobrim l'altre.
- El nostre treball consisteix en recollir tot el que es llança, classificant-ho, intentant tornar-li el seu valor i és el nostre mitjà d'ajudar, ajudar-nos i mantenir-nos sense dependre de ningú.
- Aquest treball, poc a poc, ens fa ésser conscients de l'absurd de la societat de consum i és la nostra manera de lluitar contra ella.
- Vine amb les teves mans per a treballar i amb les teves il·lusions per a buscar, juntament amb els altres, una altra manera de viure.
- Venint de realitats diferents, sols podem viure una veritable vida comunitària si sabem veure les nostres diferències com una riquesa. Aquesta és l'única manera d'entendre's.

Volem anar junts, cap a unes altres raons de viure per poder fer realitat el sentit d'aquestes paraules: "Quan tu sofreixes, tot jo sofreixo, i totes les meves energies energies es mobilitzen per guarir-te a tu del teu dolor, que s'ha fet meu. Això és estimar, el que no sigui això, és una espècie de burla de l'amor, de la llibertat" (Abbé Pierre).

Un camp d'estiu consisteix en viure durant vint dies (torns de juliol i d'agost) un grup de deu a quinze persones, en un lloc que ens han deixat, fent durant aquest temps la recollida, porta per porta, de tot el que es llança: revistes, roba, mobles vells, electrodomèstics..., classificant-ho tot i tornant-ho a vendre, per un cantó fent una espècie d'encants amb tot el que es pot tornar a fer servir i per l'altre (papers, drap i ferralla) a diferents compradors.

La vida en el camp és senzilla, els pressupostos per viure són mínims per poder donar més. Tots els diners que es fan són per donar suport un projecte, triat abans de començar els camps, aquest ajut tant pot ser aquí com al tercer món.

D'entrada, pensa que si vens a un camp d'Emaús, no és solament per a passar unes vacances ni per ajudar els "pobres necessitats". Et necessitem aquí, però més que res, perquè vagis creant en tu un compromís més autèntic, que et porti, allà on et trobes, a lluitar no només contra les conseqüències de la injustícia que és on rau la beneficència, sinó contra les seves causes.

Pensa-t'ho bé, si decideixes venir, cal que siguis més gran de setze anys i els menors de divuit, heu de portar l'autorització dels pares. Pots escollir entre aquests torns: del 13 de juliol al 1 d'agost i del 3 al 23 d'agost. La teva estada al camp és gratuïta, però el viatge és a compte teu. Porta sac de dormir, roba de treball i equip personal. No oblidis portar, si la tens, la teva cartilla de desplaçament de la Seguretat Social.

Si vens, envia la teva inscripció abans del 15 de juny, ja que l'acollida de voluntaris és limitada, i espera la nostra resposta per tal de posar-te en camí. Escriu a:

Comunitat d'Emaús
Camps de Treball
Viladomat, 107, baixos
SABADELL (Barcelona)

Nom i cognoms.....
Adreça.....
Torn..... Carnet de conduir (Sí/No).....
Cartilla de la Seguretat Social (Sí/No).....

CATALUNYA

Els pagesos de Sant Boi contra una carretera

La Unió de Pagesos del Baix Llobregat ha enviat un escrit al president de la Diputació de Barcelona, manifestant-li que impugnem oficialment el projecte del desviament de la carretera BV-2002, realitzat per la Diputació. Aquesta impugnació la fan conjuntament amb trenta pagesos afectats directament i d'altres que ho estan indirectament.

En el seu escrit, la Unió de pagesos assenyala que "no estan d'acord amb l'esmentat projecte perquè creuen que no s'ajusta a cap dret i oblida que tot acte administratiu ha de tenir una finalitat d'interès públic per tal d'ésser vàlid; i això no ho és, contràriament al que es pretén".

Interessant troballa romana a Cardedeu

En efectuar les obres de redreçament del torrent Llibre, han aparegut, prop de l'anomenat camp de les parets, trossos de totxana i teula romana i molts bocins de plat, àmfora i altres peces de ceràmica i terrisseria, decorades i sense decorar. I a l'obrir el nou canal del torrent, a una profunditat de metre i mig, s'ha descobert una paret de totxanes de 30 per 16 cms. col·locades a plec de llibre, un gran vas de terra cuita, d'uns cinquanta litres de capacitat, per tal de decantar l'aigua del torrent, amb entrada i sortida per l'aigua ja decantada, una gran peça de conducció d'aigua, d'uns 80 centímetres de llargària, també de terra cuita, que potser formava part d'un canal que derivaria aigües del torrent.

La Generalitat rellançarà l'apicultura

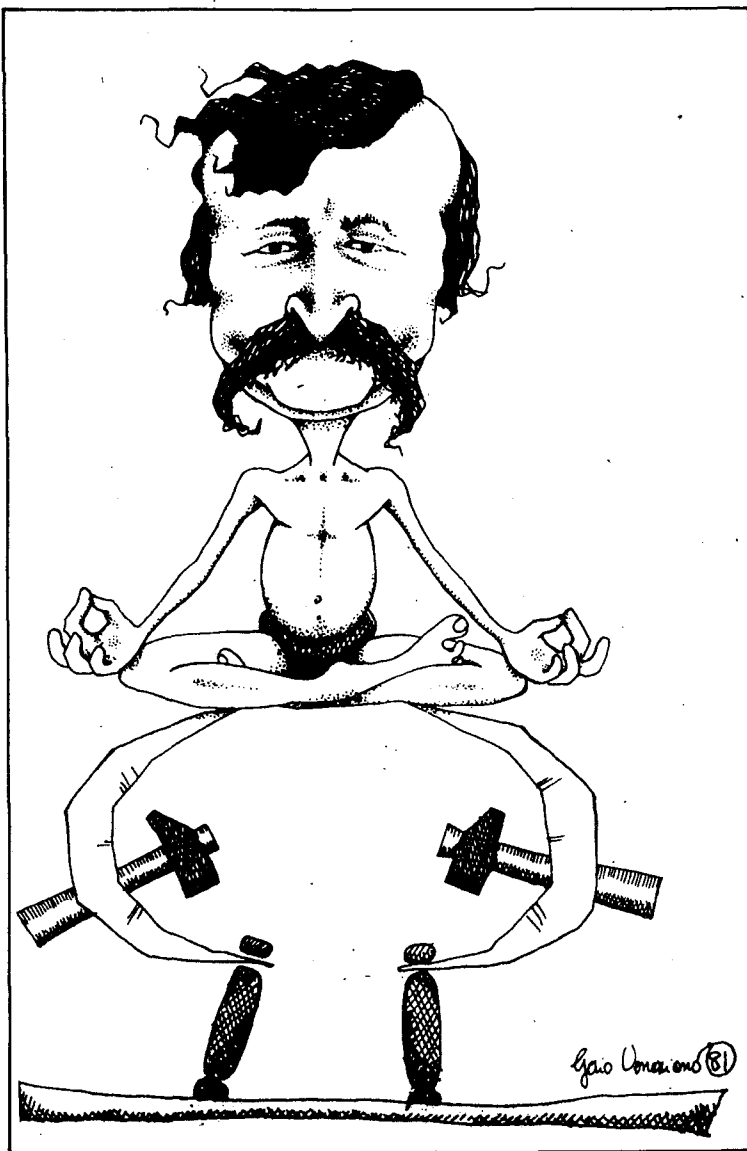
Durant els últims anys, la producció apícola a casa nostra ha disminuït mentre ha augmentat el consum. Tenint en compte que Catalunya té unes condicions climàtiques favorables, en comparació amb altres països europeus amb més producció de mel —clima moderat, baixa pluviositat i diversitat de microclimes, que permeten la transhumància entre floracions, i gran extensions de matoll i baixa muntanya— la Generalitat actua per aconseguir un rellançament de l'apicultura catalana.

El consum per habitant a Catalunya és de 400 grams l'any

El nombre de rusc és poc, un per quilòmetre quadrat, mentre que a Europa (menys Rússia) la mitja és de 2'8 rusc per quilòmetre quadrat. També el consum és més alt a Europa, uns 700 grams per persona l'any, arribant a ésser un quilo a Alemanya.

Cinema infantil amb doblatge català

S'ha estrenat al cinema Publi la pel·lícula anglesa infantil "The Belstone fox", que ha estat doblada al català sota el títol "La guineu de Bambury". L'experiència, que segueix les passes de l'èxit del doblatge de "L'home elefant", és la quarta vegada que es realitza en el terreny del cinema infantil, i això és gràcies a l'entusiasme dels responsables de Cavall Fort, coordinats

amb l'entitat Rialles de Terrassa i amb la Cooperativa de Cinema infantil Drac Màgic. Un altre pas més en el camí de la normalització.

El PSUC del Baix Llobregat rebutja la resolució del comitè central

El comitè comarcal del Baix Llobregat del PSUC aprovà en la seva última reunió, per set vots contra cinc, rebutjar la recent resolució del comitè central d'aquest partit, en el sentit de tornar a definir-se com eurocomunista.

El membre del comitè central del partit i un dels més destacats dirigents del sector "prosoviètic", Agustí Daura, regidor de Terrassa, on domina aquest corrent, ha manifestat: "El Partit Comunista d'Espanya ha posat com a condició, per a participar al seu congrés, que s'accepti l'eurocomunisme, entre altres coses. Això desqualifica del tot el congrés del PCE, perquè s'hi va amb condicions prèvies i per això no hi ha garanties de democràcia interna. Això és un xantatge del PCE, però l'executiva del PSUC ha comès l'error històric d'haver claudicat de la seva sobirania. Definitivament, s'han carregat la independència del partit".

ESPANYA

Llei per a potenciar l'explotació familiar agrària

El ple del Congrés dels Diputats aprovà el projecte de llei d'Estatut de l'Explotació Familiar Agrària i dels joves agricultors.

Aquesta llei protegeix l'explotació familiar agrària i facilita, segons es diu en el seu article primer, la incorporació dels jo-

ves agricultors a les activitats agràries.

Els cinc objectius que cobrirà aquesta llei són: afavorir la incorporació del col·laborador i futur successor a la direcció de l'explotació; procurar que la integritat de l'explotació familiar resti protegida; promoure el desenvolupament tècnic i econòmic de les explotacions familiars que siguin viables; facilitar l'accés dels joves agricultors als mitjans de producció i possibilitar els mitjans per tal d'afavorir la inscripció registral dels bens i drets que integren aquestes explotacions.

Cantàbria i Rioja seran autònomes

Martín Villa va manifestar ahir, davant el grup parlamentari d'UCD en el Congrés, que Cantàbria i Rioja seguiran endavant en el seu procés autonòmic. Aquesta decisió del Govern contradiu el que s'ha recomanat en l'"Informe Enterria", el qual aconsellava que no hi hagués autonomies uniprovincials.

Minoria guanya una votació per fuita de vots a UCD

Per fuita de vots, UCD va perdre, ahir, una votació en el Congrés dels Diputats. La Minoria Catalana aconseguí, a última hora de la nit, el suport de tots els grups parlamentaris menys UCD, a considerar una proposta de llei sobre pensions de vellesa en el règim general agrari de la Seguritat Social, anteriorment al 20 de febrer del 1974.

Es tracta que uns 800.000 pensionistes de vellesa, acollits a l'esmentat règim, rebin la pensió per catorze mensualitats, en lloc de dotze, com actualment

Punt de vista

Quatre anys: 1977-1981

Només fa quatre anys que celebrarem les primeres eleccions democràtiques posteriors al franquisme, les primeres, per tant, després dels quaranta-un anys del parèntesi creat per la guerra civil i la dictadura. Només fa quatre anys i hem vist créixer al nostre entorn un món nou pregonament encisador, perquè aquest és digne d'ésser viscut des de la llibertat humana, i, a la vegada, intensament difícil, perquè, precisament, ha de superar els enderroc d'aquella llarga tongada de mutisme democràtic.

Als quatre anys —es compliren exactament dilluns dia 15 de juny— ens podem vanter d'haver assajat una forma de convivència positiva i d'haver perseverat en aquest camí no gens senzill. L'assaig i la perseverància s'han produït en un clima de pau molt positiu, que només ha estat trencat des de fora de la mateixa convivència. És cert que aquestes agressions han estat sovint tràgiques i, en un cas, amb possibles conseqüències decisives, però no ho és menys que sempre han procedit de fora la mateixa convivència. No és el poble —la gran majoria— que s'ha donat la democràcia el grup que la combat, sinó la marginació —la ínfima minoria—, qui mou les forces antidemocràtiques: precisament la seva petitesa i la seva incapacitat fan aquests grups més radicalitzats, de manera que la marginació inicial augmenta i es consolida.

L'obra dels quatre anys no ha estat —ni podia ésser-ho— perfecta, però el més radicalment important és, precisament, que hagi existit. La democràcia, primer, ha d'ésser. I, essent, es fa. Per això el record d'aquell 15 de juny de 1977 és inesborrable i la consideració dels quatre anys viscuts d'aleshores ençà s'ha de fer, sobretot, a partir de llur continuïtat: és l'arbre jove que demana atencions especials i que, com més fort es faci, més podrà resistir sol les tempestes del futur. Són quatre anys que han canviat quaranta anys d'història, i després del canvi, han començat a crear els hàbits necessaris per a mantenir-lo.

Recordar 1977, des de 1981, és, sobretot, fer memòria d'una gran il·lusió; per tal que els quatre anys viscuts arribin a ésser quaranta i quatre-cents, cal fer perenne aquella mateixa il·lusió: més enllà d'estats emocionals sempre temporers, la racionalitat —que ens és una condició definidora— demana de fer-la'n.

Josep Faulí

la perceben una gran part dels pensionistes.

El coronel Grandal, exclòs de l'exèrcit

El coronel de l'exèrcit de l'aire Carlos Grandal Segade ha estat condemnat pel consell de guerra que l'ha jutjat en relació amb els presumptes suborns de l'empresa Lockheed, a sis anys i un dia d'inhabilitació especial i multa de dues-centes mil pessetes, amb l'efecte especial militar de separació del servei, segons va comunicar la secretaria de Justícia de la primera regió aèria.

S'indica, en la sentència, que Avionic va rebre en concepte de comissió per la venda tres avions Oriom, quatre Hercules C-130 i tres Hercules Kc-130, a més de diferent material, un total de 1.800.000 dòlars, dels que 18 milions de pessetes van ser per al general Rey (que va morir) i entre 16 i 18 milions per al coronel Grandal. La major part dels diners no van ser ingressats en Bancs espanyols sinó en entitats suïsses i després ingressats il·legalment mitjançant una organització clandestina que va contractar un dels socis civils de la companyia.

"Junbo", s'ha reunit a Luxemburg per tractar el tema de l'atur. S'ha arribat a un acord de cinc punts: Evaluació de la política econòmica i financera; incentius a les inversions creadores d'empleu; millorar la competitivitat de la indústria; manteniment del consens social; i mesures específiques per a categories socials més vulnerables i particularment, els joves.

Reunió de democratacristians de la CEE

Dos partits democratacristians dels Estats membres de la CEE, més el PNB i UDC com a observadors, s'han reunit a Brussel·les per a preparar la propera reunió de caps de Govern i presidents. Els DC europeus volen que el Mercat Comú amplii la seva actuació a problemes de política internacional i de seguretat.

A la reunió hi han participat, com a observadors, Miquel Colli Alentorn, conseller adjunt a la Presidència de la Generalitat i Josep Antoni Duran i Lleida, secretari d'Afers Interdepartamentals, ambdós com a directius d'Unió Democràtica.

Bani Sadr, destituït per Khomeiny

L'aiatollah Khomeiny destituï el president Bani Sadr com a comandant en cap de les Forces Armades de l'Iran. El comunicat estava signat per l'aiatollah Khomeiny, el líder revolucionari iranià i adreçat a l'Estat Major dels tres exèrcits.

MÓN

El Mercat Comú contra l'atur

Trenta ministres europeus, la més gran concentració vista en Consell de la CEE per a un sol tema i que ha rebut el nom de

Joan Pau II, en la celebració ecumènica de la Pentecosta

“El credo ens demana la plena unitat”

Acabada la missa solemne de la commemoració conciliar, quan eren tres quarts de dotze del diumenge de la Pentecosta, el Papa Joan Pau II, aparegué al balcó de la basílica de Sant Pere. Un perllongat aplaudiment d'uns 20.000 fidels va acollir-lo. Amb timbre ferm i veu segura s'adreça a l'assemblea.

“Desitjo remercier amb vosaltres l'Esperit Sant i confirmar la nostra fe comuna en el Senyor donador de vida, sis segles després del Concili de Constantinoble. Demanem-li que l'Església universal, que Ell anima, sigui sempre instrument de salvació i de santedat, signe d'unitat i de veritat, operadora de justícia i pau”. Així va començar el seu discurs Joan Pau II.

Record de Constantinoble i Efes

Les commemoracions conciliars es desenrotllaren en dos actes: al matí, a la basílica de Sant Pere, dedicat al Concili de Constantinoble. A la tarda, commemoratiu del d'Efes que reconegué Maria com a Mare de Déu, a la basílica de Santa Maria la Major. La festivitat de la Pentecosta, evocadora del moment decisiu del naixement de la comunitat cristiana, la vinguda de l'Esperit Sant, donava a la basílica vaticana, en l'esplendorosa litúrgia commemorativa, caràcter de nou cenacle, d'una nova Església unida, sense divisions ni polèmiques teològiques.

Magne concentració a Roma

Van concelebrar, amb el representant de Joan Pau II, el cardenal Confalonieri, degà del Col·legi Cardenalici, cardenals i bisbes de totes les races, entre els quals figurava el recentment nomenat arquebisbe de Cantó, monsenyor Tang i el metropolita ortodox Damaskinos. A la basílica vaticana hi havia exponents anglicans, luterans, reformats, metodistes. Hi havia el director del departament teològic del

Consell mundial de les Esglésies, William Lazareth.

Aquesta dimensió ecumènica fou destacada per Joan Pau II en la seva homília quan al·ludí la celebració que a la mateixa hora es feia a Constantinoble, on, juntament amb el patriarca Dimítrios, també hi havia la delegació, presidida pel cardenal Furstberg, enviada “pel bisbe de Roma”, fórmula d'acostament donada per Joan Pau II als qui veuen, “en el primat pontifici, un obstacle per a la reunificació cristiana”.

El credo en grec i en llatí

En la seva homília, de mitja hora, el Papa també digué: “Desitgem confessar, amb un gran crit de la nostra veu i del nostre cor, la veritat que, fa setze segles, el primer Concili Constantinopolità va formular i expressà amb paraules tan conegudes.

Volem expressar-les igualment tal i com foren expressades aleshores”.

El Papa recità, primer en grec i després en llatí, el credo. L'assemblea escoltava atenta a la qüestió del “Filioque” (i del Fill...), Joan Pau II es va atendre a la fórmula original del símbol de la fe nicena-constantinopolitana. Altrament, l'Assemblea, en recitar el credo a la missa, ho va fer segons la fórmula tradicional de la litúrgia llatina: “Crec en l'Esperit Sant que procedeix del Pare..., i del Fill”.

El títol de “Mare de Déu”

La basílica de Santa Maria la Major fou el marc de la commemoració del Concili d'Efes, que

fa mil cinc-cents cinquanta anys, en proclamar en la teologia cristològica la unitat indiscutible en Crist de la seva naturalesa divina i de la seva naturalesa humana, legítim el títol de Mare de Déu, amb el qual, a través de les generacions, s'invoca Maria. La litúrgia vespertina fou presidida en nom del Papa, pel cardenal Ernesto Corripio, arquebisbe de Mèxic. Cor i poble entonaren l’“Hymnus Akathistos”, amb el qual la litúrgia bizantina, des del segle VII, honora Maria.

“Vós que heu estat unida a l'Esperit Sant”

Després, presidida pel cardenal africà Ottunga, sortí de la basílica la processó que dugué fins a la plaça de l'Esquilí el popular i venerat quadre de la Verge “Salus Populi Romani”.

Allí es tornà a sentir la veu del Papa, en una allocució que s'havia gravat abans. Recordà al poble cristià aquesta veritat de la nostra fe que professaren els pares del Concili d'Efes: la “Theotokos”, la Verge, Mare de Déu. Veritat que el Concili Vaticà II, volgué subratllar en manifestar el “Lloc de Maria en el misteri del Crist i en l'Església”.

Joan Pau II va consagrar l'Església a Maria “Vós, que més que cap altre ésser humà heu estat unida a l'Esperit Sant, ajudeu l'Església del vostre Fill a perseverar i a lliurar a tots els

homes els béns inefables de la redempció i de la santificació.” Finalment des de l'escalinata de l'Esquilí, s'impartí la benedicció “Super populum”, en italià, grec i llatí.

El Vaticà II, missió pel nostre temps

El Papa també va referir-se als cismes i divisions. “Encara que en els diversos temps i llocs la mateixa unitat de l'Església hagi experimentat escissions, la fe professada pels nostres sants predecessors en el credo niceno-constantinopolità és testimoni de la unitat originària i torna a reclamar-nos a la reconstrucció de la unitat plena”.

“No solament en el passat, sinó en el present i cap al futur aquestes celebracions conciliars tenen un profund significat. Anhelem actuar en la vida. El Concili Vaticà II s'ha convertit en la veu i la missió de les nostres generacions i ens fa comprendre amb més profunditat, encara, l'ensenyament dels antics concilis.”

“Que l'Esperit renovi la faç de la terra”

La fecunda aliança de la tradició i la renovació, que caracteritza l'Església, exigeix aquesta nova perspectiva per la unió dels cristians —va dir Joan Pau II—, sobretot en els nostres temps que la faç de la terra s'ha enriquit tant per la creativitat i el treball de l'home mitjançant la ciència i la tècnica, quan han estat explorades les entranyes de la terra i els espais de l'univers còsmic, quan contemporàniament la humanitat es troba davant d'unes amenaces encara desconegudes per part de les forces que el mateix home ha desencadenat.

“Avui, nosaltres, pastors de l'Església, hereus d'aquells que reberen l'Esperit Sant en el cenacle de la Pentecosta, hem de ser, com ells ho foren, conscients de la immensitat del do que, en l'Església, és concedit a la família humana: cal sortir continuament al món i repetir amb el més gran fervor: que descendeixi el vostre Esperit i renovi la faç de la terra.

Crònica de Roma

Una nova legislació

ROMA (Del nostre corresponsal).— Sembla que el nou codi de dret canònic gairebé ja és a punt. Per fi es comença a saber alguna cosa concreta d'una obra —mai no estarà més ben dit— de romans. Arrenca del 25 de gener del 1959 quan el papa Joan XXIII, des d'una saleta de l'abadia annexa a la basílica de Sant Pau Extramurs, llançà el projecte de revisió com a afegit del gran anunci del concili Vaticà II.

La comissió revisora del codi fou constituïda pel març del 1963; però només acabat el Concili, amb tots els documents aprovats, va donar unes passes efectives. Per a aquesta tasca havia estat ja nomenat el cardenal Felici, ben conegut pels pares conciliars per haver estat secretari general del Concili.

Van passar uns quinze anys ben bons, durant els quals han anat col·laborant en la tasca noranta-tres cardenals i cent noranta-cinc consultiors de trenta-una nacions diverses —bisbes, capellans i seglars—. Per entendre'ns direm que el dret canònic és el conjunt de lleis que posen ordre a l'Església, com a societat que és, i el seu legislador suprem és el sant pare. Una societat o comunitat de persones unides per una mateixa fe, que necessiten normes que regulin llur vida de família que té una finalitat essencial: la consecució del Regne de Déu.

Fins ara vigia el codi de 2.414 canons o lleis, promulgat el 1917. El nou codi sembla que

tindrà 1.728 canons i s'inspira en els documents conciliars, els sínodes dels bisbes i la consulta universal realitzada des del 1972.

Hi haurà moltes novetats. Per exemple, la família serà una protagonista de primer ordre i no solament en qüestions tan de moda a les revistes del cor com els matrimonis desfets, etc. Encara que aquests aspectes negatius restaran regulats, es posarà l'accent en els drets i deures dels esposos i dels pares envers els fills i llur educació.

La persona humana serà el centre de la legislació. Un reflex de la sol·licitud dels papes —i ja veiem fins a quin punt l'ha feta seva Joan Pau II— per la salvaguarda dels drets humans.

El Papa mateix n'ha explicat les claus en el recent discurs a la Rota quan s'entretingué extensament sobre els drets de l'home en l'ordenament eclesial, tot subratllant que aquest ha de ser el vertader model de justícia per al món.

En el nou codi es tutel·len els drets primordials de la persona contra els abusos de poder. Tot acte d'autoritat ha d'estar sustentat per motius objectius. Tothom té dret a la defensa contra qualsevol... Es, serà, una legislació moderna. I esperem que aviat n'hi hagi més notícies.

E. Planas

AVUI 2.000

Campanya per la consolidació i relançament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24
EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i Cognoms.....
Carrer..... N.º..... Pis.....
Telf..... Població.....
Els prego que em subscriuiguin al diari “AVUI” a partir del dia 1er. del mes vinent
Barcelona: (repartiment a domicili) Fora de Barcelona
Trimestral 2.229 ptes. Trimestral 2.074 ptes.
Semestral 4.458 ptes. Semestral 4.148 ptes.
Anual 8.916 ptes. Anual 8.295 ptes.

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a.
Barcelona-7

Vaticà dia a dia

Ajornament dels viatges del Papa

Un resum de les agències dona com a contradictòries les notícies sobre la viabilitat dels viatges del Papa a diversos països.

Mentrestant l'arribada de Joan Pau II al Vaticà oferia un símptoma de millora en la seva salut, altres factors manifesten que haurà d'ajornar, de moment, els seus viatges fins a final d'any. La qual cosa no ha d'ésser incompatible amb l'altra, ja que és probable que els mateixos metges que consideraren donar-lo d'alta, creguin necessari que el Papa ajorni el seu programa de viatges i no desenvolupi la seva activitat a la qual ens tenia acostumats.

"El llegat de Pau VI"

Aquest és el títol del llibre que acaba de sortir, editat per CETE (Centre d'Estudis de Teologia Espiritual), de Madrid, dins la seva col·lecció "Pensamiento Católico". El seu autor és José Luis Gutiérrez García.

Aquest té un merescut prestigi com a especialista en l'anàlisi del magisteri pontifici i conciliar modern. Les 400 pàgines d'aquest llibre es divideixen en cinc parts: El programa d'un pontificat, sobre el ministeri dels bisbes, el ministeri sacerdotal, la renovació de la vida religiosa, i teologia, teòlegs i magisteri.

Una organització turca anuncia nous atemptats contra el Papa

El grup, autodenominat Exèrcit de l'Imperi Otomà, i dirigit per un tal Ataturk II, adreça un comunicat a la premsa internacional en el qual detalla les seves pròximes accions per tal de tornar a crear el vell imperi. La recuperació de Xipre, la conquesta de Grècia i l'expulsió d'Istanbul del patriarcat ecumènic es troben entre les seves accions immediates.

El Papa figura en el comunicat com un dels "nostres grans enemics", i el text afegeix que si bé de l'últim atemptat se'n sortí, en el proper serà assassinat.

"Persones del món, podeu estar segures que ni papa, ni rei, ni president ni tsar poden deturar-nos", diu també el text divulgat per aquesta organització.

Primer bisbe nomenat a Xina, des de fa vint-i-sis anys

El nomenament, efectuat per Joan Pau II i donat a conèixer per la Santa Seu, del jesuïta monsenyor Tang, com a arquebisbe residencial de Cantón, on era administrador apostòlic, ha estat interpretat com un signe del "desglac" entre l'Església catòlica i la Xina comunista. Això significa un avançament força important i fins i tot espectacular en les bones relacions entre el Vaticà i Pequín.

Monsenyor Tang, arquebisbe de Cantón, el qual romangué durant vint anys a la presó per la seva fidelitat a l'Església de Roma, arribà a la ciutat eterna el 30 del proppassat abril. Va néixer fa 73 anys a Hong-Kong. Fou ordenat sacerdot el 1941 a Shanghai. El 1946 es traslladà al territori portuguès de Macao i l'octubre del 1950 fou nomenat

per Pius XII bisbe administrador apostòlic de Cantón. Fou empresonat per les autoritats comunistes el 1958 i el juny del 1980 fou alliberat, després de vint-i-dos anys, quan a Occident ja el tenien per mort. Aquest any ha celebrat a Roma, la festa de la Pentecosta amb el Papa i els representants de tota l'Església.

La importància d'aquest nomenament es pot apreciar en el fet que, des de fa vint-i-sis anys el Papa no nomenava bisbes a la Xina. L'últim, monsenyor Antoni Yang Kang-Chi, bisbe de Yutze, fou nomenat per Pius XII el 1955; fou empresonat per les autoritats comunistes i morí a la presó.

Nou ambaixador de l'Iran davant la Santa Seu

Ha començat la missió diplomàtica del nou ambaixador de l'Iran davant la Santa Seu, el qual, tot esperant les seves cartes credencials al Papa, visità al cardenal Casaroli, secretari d'Estat del Vaticà, i li lliurà una còpia de les cartes.

Segons les normes, aquesta mesura és correcta i l'ambaixador de l'Iran ha iniciat l'exercici de les seves funcions: primer ambaixador de Jomeini davant la Santa Seu, el qual li ha demostrat una especial deferència. L'ambaixador és un religiós chiita llicenciat en Ciències i en teologia islàmica.

Joan Pau II aniria a Polònia a invertir el successor de Wyszynski

Segueix oberta la successió del cardenal Wyszynski, mort recentment. Per tal de tractar aquest problema directament amb el Papa, han arribat a Roma el vicepresident i el secretari de la Conferència Episcopal polonesa, cardenal Macharski i monsenyor Dabrowski, respectivament.

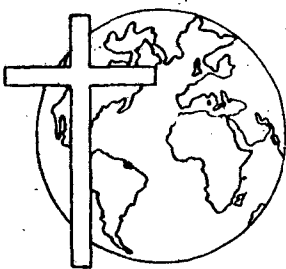
Joan Pau II, sens dubte, disposa com ningú d'elements de judici. Hom pensa que, una vegada recuperat del tot, el Papa viatjaria a Polònia per a invertir el successor de Wyszynski en les seves funcions primàries, donant suport, amb el seu gran prestigi, al candidat designat per a substituir el difunt cardenal.

Una "debilitat" de Joan XXIII: la copa després del cafè

Els papes difunts tenen dret a una radiografia molt minuciosa per aconseguir la seva beatificació o canonització.

Referent a Joan XXIII les objeccions de l'"advocat del diable" són fins a cert punt benigne. El bon papa Joan tenia la debilitat de la copa després del cafè, que ell anomenava "Gloria patri", i tenia tendència als bufets ben assortits en aquest aspecte.

Però els censors li reprotxaran més aviat haver pogut deixar creure que pactava amb els comunistes rebent al Vaticà el gendre i la filla de Krushev.

Conflicte entre Argentina i Xile: el Papa demana signes de distensió

Els darrers dies, segons ha declarat el cardenal Samore, el Papa ha demanat a l'Argentina i a Xile signes de distensió en el conflicte del canal de Beagle. Com se sap, Joan Pau II acceptà la funció de mediador en aquest llarg contenciós, que en nom seu segueix el cardenal Samore.

Encara que la mediació papal no ha donat fins ara resultats definitius, el govern xilè alliberà vuit ciutadans civils argentins que es trobaven presos acusats d'espionatge, accedint a la petició del Papa d'adoptar mides de distensió. Més recentment, el Govern xilè alliberà tres argentins que foren posats a disposició de la nunciatura de la capital argentina.

El nou "advocat del diable"

Al petit món del Vaticà no gosen bromejar d'ell, però l'assenyalen discretament de lluny:

La primera cosa que va fer Joan Pau II, amb prou feines de bell nou a casa fou —no podia ésser de cap més manera— rebre en audiència privada la persona que, com ell, estigué a punt de morir en l'incomprensible atemptat del 13 de maig a la plaça de Sant Pere. La senyora Ann Odre, de cinquanta-vuit anys, per sort, ha pogut salvar la vida, i en la seva cadira de rodes rep, commoguda, tot l'afecte del Papa, potser tan emocionat com ella. En la segona fotografia apareixen, juntament amb la senyora Odre, la seva filla Joanne i el seu fill Michael, i la religiosa que l'ha atès durant les últimes setmanes.

monsenyor Antonio Petti, de 59 anys, napolità, és des de fa poc temps el nou "advocat del diable".

Es tracta, efectivament, d'un sobrenom inexacte per a designar el "promotor general de la fe", encarregat d'escrutar els detalls, —desfavorables si és possible— de la vida dels candidats a la beatificació o a la canonització.

El pare Romualdo Rodríguez ha estat el primer sacerdot a qui la Santa Seu ha concedit el títol d'advocat per a les causes dels Sants. La missió del pare Romualdo serà la de promoure amb més eficàcia les causes de molts espanyols que estan esperant la beatificació i canonització.

QUIN GOL!

Ens deia un agricultor lleidetà que el millor gol de la seva vida va fer-lo en col·locar els seus petits estalvis al 14'5% en els SÒLIDS BANCs que li aconsellà la Corporació de la Petita i Mitjana Empresa.

Amic/a lector: si els seus estalvis (petits o grans), li rendeixen menys del 14'5% a Balmes 357, de 9 a 2 i de 4 a 8 (Exc. dis.) Tels. 211 38 04 i 247 27 49, serà assessorat amb tota cordialitat, discreció i gratuïtament, sobre els bancs més excel·lents on pot col·locar-los. (Delegats a comarques).

Butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm/renovar la meua subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom i cognoms.....

Adreça..... Població.....

D.P.....

☐ Trameto les 1.500 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc/Caixa.....

Agència.....

que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta/compte n.º.....

Lloc..... Data.....

Signatura

Envieu aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA. València 244. Barna-7.

Del 20 al 25 de juliol, a Tarragona

Una escola d'estiu per a catequistes

TARRAGONA.— Pensada des de fa molt temps i preparada durant tot aquest curs, l'Escola d'Estiu 81 s'ofereix a tots els catequistes de casa nostra.

Aquesta escola ha estat organitzada pel secretariat interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes. Ja coneixem el SIC, organisme eclesial de què va parlar CATALUNYA CRISTIANA (25-31 gener 81, pàg. 7).

Fins ara, cada estiu s'anaven organitzant cursets que es feien a diversos llocs: formadors de catequistes, adults, bàsic, aprofundiment, etc. Ha semblat que arribava el moment d'aplegar els catequistes de la nostra Església perquè poguessin copsar el moment actual de la catequesi, ensens que aprofundien en l'especialitat de cadascú: l'escola d'estiu.

D'aquesta manera l'escola presenta dos moments ben diferenciats: Els matins, on es trobaran tots els catequistes assistents a l'escola per a veure i viure els punts fermes de tota catequesi: la catequesi en la pastoral de l'Església, el ministeri del catequista, la catequesi d'adults; sense descurar-ne la inserció en el nostre país i en la nostra Església: inculturació i catequesi, qüestions actuals de l'Església catalana. I les tardes, on presentem cinc cursets, cadascun dels quals tindrà ritme propi: formadors de catequistes, catequesi d'adults, itinerari de la fe per adults, catequesi familiar i llenguatge audio-visual.

Unint-nos en certs moments i diferenciant-nos en d'altres, podrem anar caminant cap a un tarannà catequètic ben eclesial i ben nostre.

Som conscients que aquesta primera escola no esgota tota la tasca catequètica. Falten, per exemple, cursets sobre catequesi d'infants —la més nombrosa arreu— i sobre catequesi de joves —la més difícil sempre—. El primer curset no s'ha posat, precisament, per a reforçar la catequesi d'adults, pal de paller de la catequesi de la comunitat cristiana, i sobre la qual oferim dos cursets. El de joves, l'estem preparant com es mereix i penssem poder presentar-lo a la propera escola.

L'escola d'estiu ja és a punt. Només cal fer-la i trobar-nos-hi molts catequistes.

Informacions

Generals: Secretariat de Catequesi de cada Bisbat.
Sobre el contingut i funcionament de l'Escola: Josep Mª Maideu, c. Agudes, 14, 1er, 2ª Girona.
Sobre l'allotjament i estada a Tarragona: Joan Aragonès, Arquebisbat de Tarragona. Tel. (977) 20 19 43 (de 11 a 1 del matí).

Josep Mª Maideu

Un programa que s'enfronta a les qüestions de fons

Dilluns, 20

10 h. **Acolliment**, distribució de l'allotjament i matrícules.
12 h. **Benvinguda**: Dr. Josep Pont i Gol, arquebisbe de Tarragona, president de la conferència episcopal Tarraconense.

Presentació:

— dels grups de catequistes, per diòcesi.
— de l'Escola: Josep Mª Maideu, secretari del SIC, director de l'Escola d'Estiu.

Dimarts, 21

9 h. **"Inculturació i Catequesi"**

Taula rodona amb persones representatives del món cultural català, dirigida per Josep Mª Aragonès, de la diòcesi de Barcelona.
11 h. Intervenció dels assistents.

Dimecres, 22

9 h. **"La Catequesi, una fita pastoral de l'Església"**. Conferència per Mons. Jaume Camprodon, bisbe de Girona i president del SIC, amb la col·laboració del Secretariat de Catequesi del seu bisbat.
11 h. Treball de grups.
12 h. Intercanvi grups/ponent.

Dijous, 23

9 h. **"El ministeri del catequista en el marc de la coresponsabilitat eclesial"**. Conferència per Fermí Casal, de la diòcesi d'Urgell.
11 h. Treball de grups.
12 h. Intercanvi grups/ponent.

Divendres, 24

9 h. **"Catequesi d'Adults i Comunitat"**. Conferència per Salvador Baraduet, de la diòcesi de Vic.
11 h. Treball de grups.
12 h. Intercanvi grups/ponent.

Dissabte, 25.

9 h. **"L'Església catalana, avui"**. Entrevista fet pels periodistes Josep Faulí i Joan Llopis a responsables de Centres de pensament i d'acció de Catalunya. Moderador: Marc Taxonera, monjo de Montserrat.
11 h. Intervenció dels assistents.

Tarda

— del dilluns, dimarts, dijous i divendres.
— de 2/4 de 5 a les 8.

Taller per a formadors de catequistes

Temes

Escola de Catequistes: Continguts i programacions. Materials catequètics de les nostres comunitats. Valoració i ús. Metodologia catequètica. Responsable: Equip del departament de Formació de catequistes del SIC.

Curset de catequesi d'adults

Temes

L'home d'avui, destinatari de la catequesi. Dinàmica de grup en la sessió catequètica. El catequista d'adults. Materials. Responsable: Equip del departament d'Adults del SIC.

Curset sobre l'itinerari de la fe per a adults

Temes

Presentació global dels principis introductoris. Estudi del bloc d'iniciació. Estudi del bloc bàsic. Pistes de desenrotllament. Responsable: equip del departament d'adults del SIC.

Curset de catequesi familiar

Temes

La família, com a cèl·lula educativa de valors cristians. Psicologia evolutiva de l'infant i el desenvolupament de la fe cristiana. La catequesi familiar: breu història dels seus orígens i evolució. Metodologia de la catequesi familiar. Presentació de materials i experiències. Responsable: Equip del departament d'Infants i catequesi familiar del SIC.

Curset de Llenguatge audiovisual

Temes

L'àudio-visual, nou llenguatge i comunicació de l'home d'avui. Utilització i anàlisi d'un muntatge. Experiències audio-visuals. Litúrgia i audio-visual. Responsable: Equip del departament d'Audio-visuals del SIC.

Monsenyor Camprodon parla dels catequistes:

"Que s'esforcin per viure allò que anuncien"

El bisbe de Girona, monsenyor Jaume Camprodon, president del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC), passa revista a la problemàtica dels catequistes a casa nostra.

Un dels lectors més assidus de 'L'ARPA' és el nostre bisbe Jaume. Avui "Micro obert" truca a casa seva per demanar-li el seu parer sobre uns quants punts d'actualitat.

Senyor Bisbe, li agraim per endavant la seva aportació!

— Tenim entès que vostè és l'actual president del SIC. Ens voldria dir breument què és, qui el compon i quina és la funció d'aquest organisme?

— El Secretariat Interdiocesà de Catequesi —SIC— és un organisme de la conferència episcopal Tarraconense, creat l'any 1971, que té per finalitat promoure i coordinar la pastoral catequètica en el territori de la província eclesiàstica Tarraconense. Poc temps després de la seva creació varen entrar a formar-ne part els tres bisbats de les Illes.

La mesa del SIC està formada, a més del bisbe delegat de la CET pels directors dels secretariats diocesans de Catequesi, pel delegat del CENIEC, a Barcelona, i per dos religiosos, dues religioses, dos laics i dos rectors competents en pastoral catequètica.

¿Ens podria dir com es va perfilant la catequesi a casa nostra?

— El SIC, té molt clar, i intenta donar-ne consciència, que la fe, a part de ser un do gratuït de Déu, demana una resposta humana a aquest Déu que s'ha manifestat en Jesucrist. D'aquí que suposa fonamentalment una opció adulta.

Per tant, sense descurar l'atenció als infants i als adolescents, vol donar el primer lloc a la catequització dels joves i dels adults. Tot i que això, a l'hora de la pràctica, no és gens fàcil, aquest criteri es va imposant i hem de creure que s'anirà obrint camí en l'acció pastoral de les comunitats.

El departament d'adults del SIC, té gairebé enllestit un itinerari que marca el procés que cal seguir en tota catequesi que vulgui acompanyar el cristià adult en la formació i progrés de la seva fe.

Pel que fa a la forma d'enfocar la catequesi, es pot constatar pels mateixos materials editats pel SIC que no parteix tant de formulacions teològiques, com en èpoques passades; va esdevenint més bíblica i té molt en compte la situació del catequitzand i el seu procés de fe. Tot això està en la línia del directori general de catequesi i de la carta "Catequesi Tradendae".

Es conegut que vostè forma part de la comissió episcopal d'Ensenyament i Catequesi a nivell d'Estat espanyol. ¿Podria posar-

nos al corrent del treball i dels projectes que tenen entre mans actualment?

— La Comissió treballa a través de dos departaments: el de Catequesi i el d'Ensenyament de la religió. El primer està elaborant un catecisme oficial, gradual, per a nois (5-6; 7-9; 9-11 anys). És un treball laboriós en què entren tres factors importants: continguts (Escriptura i teologia), pedagogia i metodologia.

El departament de l'Ensenyament escolar de la religió confecciona les bases de programació per als diversos nivells de l'escola. Tenint en compte que els objectius de la catequesi i els que es proposa la classe de religió són complementaris, convé que se segueixi un ritme paral·lel i s'evitin desfasaments entre ambdues, per tal d'evitar les repeticions i el desconcert. Aquest departament té també, entre mans l'Estatut del professorat de religió i moral catòliques, la declaració eclesiàstica sobre la idoneïtat necessària per a impartir la classe de religió i les formes de l'Església sobre el caràcter catòlic dels centres escolars. Aquest darrer treball, a casa nostra el tenim pràcticament resolt amb les directrius del Secretariat de l'Escola Cristiana.

¿Què demanaria als nostres catequistes?

— En primer lloc em plauria conèixer-los tots per agrair-los la col·laboració que presten al bisbe. Segons el Concili: "El ministeri d'ensenyar excel·leix entre les obligacions principals dels bisbes (C.D. 12).

Que se sàpiguen enviats per l'Església, i amb immediatesa, per la pròpia comunitat per a l'acompliment d'aquest ministeri.

Que s'esforcin per adquirir una bona preparació doctrinal i pedagògica. Per la qual cosa cerquin els millors mitjans: cursets a les parròquies, interparroquials o interdiocesans.

Que s'esforcin per viure allò que anuncien. Ja que l'objectiu és anunciar Jesucrist, el qual no es manifesta en fórmules abstractes, sinó per la paraula i la vida dels seus deixebles. Sant Ignasi d'Antioquia diu: "Bona cosa és ensenyar, si el qui ensenya obra".

Que encomanin a Déu els seus catequitzats, que al cap i a la fi són fills seus pel Baptisme.

Que procurin fer coneixença amb altres catequistes a fi d'intercanviar experiències i animar-se a la tasca. Tant de bo que s'organitzessin trobades periòdiques de catequistes, a nivell de sector, de zona i fins i tot de diòcesi. Penso que ajudaria molt a crear un clima a favor de la catequesi a la diòcesi.

Aquest país

Projecció social del descans

Quan s'acosta Sant Joan el país sencer comença a viure d'una forma gairebé retardada, com a mig gas. Les decisions importants difícilment es prenen durant el període estival. Tot es deixa pel setembre. Què dic pel setembre! Per l'octubre. Estic parlant de les grans decisions de tipus polític, perquè pel que fa als preus ja és tot una altra cosa: invariablement, cada any, quan tornem de les vacances descobrim, de sobte, que no pocs articles de consum diari ens han estat apujats de preu, com d'amagatots...

La gent, ja se sap, sol fer jornada intensiva. I a partir de les tres de la tarda els despatxos romanen buits i els telèfons no responen. Això ens permet d'afirmar que l'estiu és un temps mort? Jo no diria tant. A l'estiu l'esperit de molts no fa vacances i continuen treballant per al proïsme, per a fer un món millor; donant joiosament i conscient el seu temps per a activitats de les quals no en treuran cap benefici econòmic ni personal que no sigui la gran satisfacció que hom experimenta interiorment quan es porta a terme una tasca profitosa.

Gairebé no cal posar exemples. Des dels monitors que dediquen uns dies de les seves vacances a dirigir colònies per a nens que sense el seu ajut no sortirien durant tot l'estiu de la ciutat, fins als qui participen en una escola d'estiu per a catequistes, el ventall és molt ampli i divers. Per a ella, com deia encertadament Josep Pla, les vacances no consisteixen més que en canviar de feina, mai en un no fer res exasperant.

I això que aquests homes i dones, nois i noies, com tothom, també es mereixen un descans reparador, car, com quasi tothom, la tasca de tot l'any els ha estat feixuga. Però prefereixen donar també al descans, una projecció social. I jo els saludo, admirat.

Antoni Plaia i Mateu

Importants treballs a diversos edificis històric-artístics

La Conca de Tremp viu una època de restauracions

Tremp.- Actualment s'estan realitzant importants obres de restauració al Castell de Mur (Conca de Tremp) obra d'art medieval, juntament amb l'antiga església de Santa Maria. Hi ha hagut també una ordenació dels contorns exteriors del conjunt monumental.

També al Castell d'Urcu, de la mateixa comarca, s'hi estan realitzant importants obres més de consolidació que de restauració, car l'obra és sobretot un conjunt de restes i vestigis del monument medieval. En el mateix poble i a càrrec de la mateixa empresa s'han dut a terme obres importants de restauració a l'església romànica de Sant Joan, principalment a la teulada, parets exteriors i interiors, deixant al descobert la pedra dels murs.

Mentrestant l'església de Covet, la catedral de la Conca, afectada greument pels anys i l'oblit, va esperant la tan necessària restauració. Té ja assignada una subvenció, resten els adequats projectes, i hom espera

El dia de Sant Joan tota la Cerdanya celebrarà el XXV aniversari de la coronació de la verge de Talló.

que després de Mur i Orcau, arribarà l'hora de Covet. I cal suposar-ho encara amb més fonament quan sabem que recentment s'han signat els traspassos definitius del Patrimoni d'obres d'art a la Generalitat, i sabem també que s'acaba de constituir una Comissió per a la salvaguarda del romànic del Pirineu, presidida per l'honorable Jordi Pujol, la secretaria executiva de la qual és a càrrec del conegut arquitecte lleidatà, Sr. Guillem Sàez Aragonès.

Talló: 25 aniversari de la coronació de la Verge

El dia 24 de juny, Bellver de Cerdanya i tota la Batllia celebraran el 25 aniversari de la coronació de la Mare de Déu de Talló. Hi haurà una exposició

fotogràfica recordant la festa celebrada fa 25 anys, el 24 de juny de 1956, un concurs literari escolar i una missa solemne amb la participació de l'Orfeó "Sant Ot" de La Seu d'Urgell. L'any 1936 foren les mateixes autoritats republicanes del poble les que salvaguardaren la imatge de la Verge de Talló i el 1939 fou col·locada en una capella de l'església parroquial de Bellver i el 1956 fou coronada i retornada al seu Santuari de Talló, a dos quilòmetres de la parròquia. Des dels s. XVIII fins el 1936 totes les parròquies de la Batllia pelegrinaven a Talló el dia de Sant Antoni de Pàdua. El 1980 aquest costum fou renovat i nou parelles d'infants, en representació de les parròquies de la comarca, realitzaren una ofrena floral a la Verge.

Antoni Mirabet

Bisbats i moviments

Bisbats i moviments

Unes 115.000 persones visitaren el monestir de Poblet durant l'any passat. Del total dels visitants, 31.944 eren estrangers, sobressortint França amb 13.593, seguida per Alemanya amb 9.456, i en menor nombre Holanda, Bèlgica, Itàlia, països hispano-americans, Amèrica del Nord, Anglaterra, Canadà, Suïssa, Iugoslàvia, Àustria, Polònia i altres nacionalitats.

L'any 1980 ha estat una recuperació en l'índex de visitants de Poblet. L'any 1979 foren 10.162 els visitants, però el rècord de visitants correspon a l'any 1978, que arribaren a 126.352.

Bisbat d'Urgell: Nous rituals

La Comissió diocesana de Litúrgia acaba de publicar una adaptació del nou Ritual d'exequies per a les parròquies del bisbat. Aquestes modificacions han estat aprovades també pel Consell del Presbiteri en la seva darrera reunió. Juntament amb el text de les normes la Comissió ha preparat un cassette amb els cants adients a les celebracions exequials. La publicació ofereix quatre formularis diferents per a la litúrgia funeral.

La Comissió ha aprovat també la segona edició del modern devocionari popular "Preguem", editat per Claret, i que tan bon acolliment ha tingut en els bisbats de Catalunya.

El proper curs la Comissió vol revisar les escasses experiències realitzades de celebracions dominicals en pobles petits, sense prevore, dirigides per religiosos o laics. Una experiència que podria ajudar a l'estudi de la possibilitat d'establir el diaconat permanent, sempre que sembli convenient i hi hagi vocacions.

J.O.C.: Nombroses activitats

Aquests dos darrers mesos les activitats de la Joventut Cristiana Obrera de Catalunya han estat molt intenses. Per setmana santa, la Federació de Collblanc va celebrar unes jornades a Soronella amb la participació de més de cent nois i noies.

Els dies 23 i 24 de maig va tenir lloc a Manresa un encontre de dos-cents nois i noies (de setze i disset anys) en camí d'iniciació a la JOC.

Proceden de Manresa, Manlleu, Torelló, Lleida, Granollers, Collblanc i Mallorca. Un consiliari va explicar de quina manera la JOC és un moviment obrer, juvenil i cristià. El grup Tururut Bona Aigua va ajudar a crear un clima d'alegria, sobretot en la festa final.

Finalment, els sis comitès federals de Catalunya es van reunir en consell nacional a Sant Cugat del Vallès els dies 30 i 31 de maig.

Tarragona: Ratificats els límits diocesans

Torna a l'actualitat la qüestió dels límits diocesans. En aquesta ocasió, el Consell Diocesà de Pastoral, mitjançant la Comissió Permanent, ha acordat de donar suport a un document sobre aquest tema, ja aprovat per d'altres organismes diocesans.

Efectivament, la Comissió Permanent del Consell Diocesà de Pastoral, reunida sota la presidència del Sr. Arquebisbe, Doctor Josep Pont i Gol, ha determinat d'adherir-se al document sobre l'estudi d'una possible remodelació dels límits diocesans. Aquest document fou ratificat per les comunitats dels Arxiprestats de Sant Martí de Maldà i Les Garrigues, amb més d'un 85 per cent de vots, el dia 4 de febrer de 1979.

Tanmateix, l'esmentat document havia estat ja prèviament aprovat pel Consell Pastoral de Zona, reunit a Montblanc el dia

10 de desembre de 1978. I també havia estat avalat pel Consell del Presbiteri, amb votació unànime de tots els consellers, el març de 1979, i ratificat, igualment, amb el vot positiu de l'Il·lustre Capítol Catedral.

El document, doncs, ha rebut, unànimement, el vist i plau de tots els organismes diocesans. L'ocasió d'aquest document al qual es refereix el susdit acord, va ser la por de les desagradables conseqüències que es derivarien, si es portés a terme la projectada disgregació de la zona pertanyent a la província civil d'Osca, i que, des de sempre han format part del bisbat de Lleida.

Monterols: Tertúlia sobre els "Goigs"

S'ha celebrat al Col·legi Major Monterols una tertúlia sobre el tema dels "Goigs", com a manifestació pluriforme i inequívoca de la cultura i de la pietat popular de la nostra terra.

Pau Giralt, mestre i cineasta del Prat de Llobregat, ha presentat la seva pel·lícula, guardonada diverses vegades, de cinema d'afecció "Un miler de goigs", que se centra en la vida de l'artista, xilògraf, impressor i poeta Ricard Vives i Sabat de Vilanova i la Geltrú, que des de l'any 1954 ha organitzat un centenar d'exposicions de la seva obra, ha sobrepujat la marca de més de mil edicions de "Goigs". El film guardonat, el gènere del qual fou explicat detalladament, és una petita síntesi de la vida festiva i religiosa de Catalunya.

Participaren en el col·loqui de després de la projecció de la pel·lícula, en Josep M. Valls i Soler, President de l'Associació "Amics dels Goigs", i el seu vicepresident, l'escriptor Osva Cardona. Aquest feu la presentació de la seva pròxima obra, centrada en la història literària i folklòrica dels "Goigs" al llarg dels temps.

Monsenyor Pont i Gol:

"Els primers concilis tenen plena vigència"

Tarragona.— "Aquests primers concilis, per ser tan antics i, per tan, tan pròxims a les fonts de la revelació i dels inicis de l'Església, tenen avui, encara, plena vigència i eficàcia pràctica", ha dit monsenyor Pont i Gol durant la seva conversa radiofònica referint-se a la commemoració dels Concilis de Constantinoble i Efès.

"Acabades les persecucions—assenyala el prelat—, l'Església sortia de les catacumbes i es trobava amb la civilització greco-romana, profunda de pensament, rica en creativitat artística, jurídica, política... tot un món organitzat sota la ferma unitat de l'Imperi Romà.

I la doctrina de l'Evangeli, forastera en aquell món, acceptada principalment per gent de la classe baixa, humil en formulacions hagué d'enfrontar-se amb la tasca de retraduir-se al llenguatge pulcre i eloqüent d'aquell món que, fins aleshores, l'havia refusat, perseguit, i que ara li obria les portes de pau i llibertat".

Monsenyor Pont i Gol enumera els problemes que hagueren de solucionar els primers concilis: el de Nicea (any 325) va definir la divinitat del Fill. El de Constantinoble (381) la divinitat de l'Esperit Sant. El d'Efès (431) les dues naturaleses, humana i divina del Fill i la bella conseqüència que Maria pot rebre el nom de Mare de Déu.

"Objectius d'aquesta commemoració?", es pregunta el prelat. Principalment, potser, dos: Viure una fe alegre i agraïda. Déu, el Ser Suprem, s'ha fet Pare nostre. Crist, germà i redemptor nostre, és Déu. L'Esperit Sant que realitza tot aquest misteri i se'n ofereix com a do, també és Déu.

El segon objectiu diria que és de caràcter ecumènic. El Credo que resem a la Missa és el que va promulgar el Concili de Constantinoble, com a fórmula de la fe de tota l'Església, aleshores encara no dividida, com lamentablement està avui. I tots, encara avui, malgrat que no ens uneix encara una plena comunió, proclamem a l'uníson".

P. Robert Beauvery: "L'esdeveniment més important per a l'Església de França després del Vaticà II"

110 països estaran presents al Congrés Eucarístic de Lourdes

Pel pare Robert Beauvery, membre del comitè nacional per a la preparació del congrés eucarístic internacional, l'assemblea que se celebrarà a Lourdes del 16 al 23 de juliol vinent, constituirà per a l'Església un magnífic moment per a fer balanç i sobretot un bon motiu de prospecció.

A cent deu països molts cristians preparen des de fa mesos, i potser anys, el 42è congrés eucarístic internacional que se celebrarà a Lourdes del 16 al 23 del vinent juliol. A França hi ha uns set mil grups que apleguen més de cent mil persones, que s'han mobilitzat per estudiar el tema del congrés: "Jesucrist, pa partit per a un món nou".

"Aquest esdeveniment és el més important per a l'Església després del Vaticà II", se sent a dir.

Per comprendre més bé el sentit d'aquesta assemblea, les seves particularitats, el seu abast i els seus resultats, hem entrevistat el pare Robert Beauvery, que forma part del comitè nacional per a la preparació del congrés eucarístic internacional (CEI). També és el responsable de les deu taules rodones que constituïran un dels llocs privilegiats de reflexió, d'intercanvi i de divisió del congrés. (Vegeu el requadre.)

—Quan temps fa que trebal·leu en la preparació del congrés eucarístic?

—Fa prop de tres anys que vàrem començar. Un congrés d'aquesta importància que aplegarà 60.000 persones, de les quals 30.000 són francòfones, necessita una preparació amb molta empena.

—Els diferents grups de treball i de reflexió que han estudiat el tema del congrés, han de trameure per escrit el resultat de llurs reflexions. En rebeu molts i quin és el seu caire?

—L'arrencada ha estat una mica lenta. Penso especialment en la regió de Lió, de què m'ocupo particularment. Però les reticències que alguns podien expressar (sobretot amb referència al congrés eucarístic nacional del 1958, que no fou pas un èxit) han desaparegut ràpidament sobretot quan s'ha tingut coneixement de les principals orientacions del congrés. La decisió de constituir grups de reflexió amb els delegats, el fet que el congrés respecta les particularitats de les diòcesis i que estigui obert als fidels, ha contribuït tot plegat a conferir-li una gran credibilitat. Per altra part les organitzacions com l'ACI, l'ACO o

el MRJC així ho varen entendre. Actualment les conclusions ens arriben a ritme ràpid. El que m'impresiona d'aquests textos que venen de cristians de totes les edats, de tots els medis i de moviments o grups ben diferents, és el deler que manifesten que no hi ha dues religions: la de diumenge i la de la setmana. Aquests cristians volen desmarcar-se de la imatge del cristià simple consumidor de litúrgia. Es manifesten molt més per una eucaristia viscuda diàriament en la vida, on la missa és el temps fort. Per altra part, aborden una sèrie de problemes que afecten directament l'Església: les celebracions sense sacerdot, l'actitud de cara als absents o els exclosos —marginats, divorciats, no creients, etc.—, la pràctica dels joves, l'ecumenisme, l'assiduitat a la missa, etc.

Aquestes qüestions són abordades d'una manera concreta, arran de terra, partint d'exemples de la vida, que il·lustren el que "l'eucaristia, pa de vida partit per a un món millor" significa per a ells.

—Quin serà el paper del delegat? Com és escollit? Alguns parlen, referint-se a ell, de "super-militant"; és això exacte?

—Això és totalment inexacte. I de cara a això, recordo la imatge utilitzada per un grup de la regió de Lió per a explicar la seva concepció del paper del delegat.

L'havien representat com una formiga que traslladava les proporcions del seu grup. Aquests delegats són persones ben inserides en llur comunitat i en les quals la base, que les ha designades, s'hi troba plenament. En repercutir a Lourdes els punts bàsics de les reunions que han tingut en les seves parròquies, diòcesis o moviments, enriqueixen els intercanvis del congrés i així permetran que aquest no sigui un esdeveniment sense demà.

—Segons vós, quines seran les repercussions que l'absència de Joan Pau II —si s'anuncia— deurà tenir sobre el desenvolupament del congrés eucarístic?

—La notícia de l'atemptat perpetrat contra el Papa ens ha trasbalsat profundament a tots. Però si ell està físicament absent, això no llevarà res a la seva presència espiritual. Alguns congressistes que venien només que per veure'l se sentiran sens dubte decebuts si no ve, però estic convençut que al congrés ni li restarà cap lloc de participació i de reflexió de gran valor. Això és molt important ja que preparem l'Església del demà.

—Són molts els cristians que perceben malament la crida del congrés eucarístic. Alguns se senten incòmodes pel seu enunciat que els sembla una empremta d'un cert "arcaisme". Segons vós, quin serà el seu abast? Què és el que fa que sigui profun-

dament original? Veritablement pot dir-se que es tracta d'un moment dolç per a l'Església?

—Jo crec que després del Vaticà II, l'Església de França no ha preparat cap esdeveniment tan important. Cal realitzar l'extraordinari treball que ha estat fet en els 110 països participants així com l'extraordinària confrontació que el CEI permetrà. Una assemblea semblant no s'ha celebrat des de fa molt de temps. Tots els moviments que animen l'Església hi estaran representats i podran discutir, intercanviar, aprendre a conèixer-se millor i a acompanyar més bé l'Església en què viuen. En el camp de la joventut, per exemple, la JOC farà costat als Scouts de França. Això constituirà un magnífic moment per a fer balanç i sobretot un bon motiu de prospecció, particularment per a l'Església de França.

Una oficina pastoral d'unes quinze persones es crearà per a posar a punt les taules rodones.

Aquesta oficina estarà encarregada de redactar les actes pastorals dels congrés a partir dels diferents textos que s'hauran elaborat. Aquestes actes seran destinades a l'episcopat, a les diòcesis i també al gran públic.

Aquesta serà una manera de preparar el post-congrés.

Pierre Servent

Els temes de rodones de

Taula rodona I

Eucaristia i assemblea: "Tots a monsenyor André Fauchet, bisbe"

Taula rodona II

Eucaristia i assemblea dominica (ADAP): "Una celebració sense sa"

Taula rodona III

Eucaristia i sofriment: "El sofriment monsenyor Jean-Charles Thomas"

Taula rodona IV

Eucaristia i paraula: "Paraula d'a"

Taula rodona V

Eucaristia: joves i adults. "Un Secretari: Michel John, París."

Taula rodona VI

L'Eucaristia i els infants: "El lloc"

Taula rodona VII

Eucaristia i ecumenisme: "L'Eu fonament del diàleg ecumènic?"

Taula rodona VIII

Eucaristia: Anamnesi, epiclesi... President: monsenyor Jean Vilne Louis-Marie Chauvet, Institut Catòl

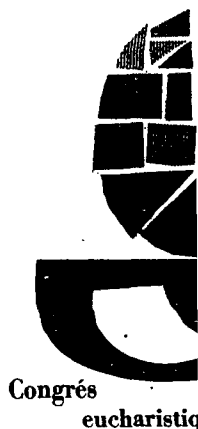
Taula rodona IX

Eucaristia i punts de referència c gestos de l'Eucaristia". President: bisbe de La Rochelle et Saintes. Secr interdiocesà de Bordeaux.

Taula rodona X

Eucaristia i món nou: "El germ monsenyor Sabin-Saint-Gaudens, f

* La presidència de les taules encara.

Barcelona

Durant aquests dies, la nostra ciutat compta amb tres importants esdeveniments en l'àmbit teatral: Ens referim al Circ Cric, al teatre de marionetes La Fanfarra i als Putxinell.lis Claca. On podem veure i gaudir d'aquests bons espectacles?

Com ja hem anunciat, el Cric Cric es troba situat als terrenys de l'antic escorxador, entre els carrers de Tarragona i Diputació. Sota la seva gran carpa, grans i petits s'ho passaran molt bé, veient el pallasso Tortell Poltrona, els malabaristes Vittore e Nanni, els acrobates Los Álvarez i el Cosac de la Ribera, amb el seu cavall Sirius. Presentador de la pista, el Doctor Solé. Divendres a les 10,30 de la nit, dissabte a les 6 i a les 10,30 i diumenge a les 5 i 8,30 del vespre. Entrada 350 i 250 per als infants.

En el vestíbul del teatre Romea, hom intenta crear un nou espai escènic. La idea és del teatre de marionetes La Fanfarra, que representarà la seva "Història de Li o en Malic a la Xina". Les actuacions són de dimarts a divendres a les 6 i a les 8 del vespre. L'entrada és de 150 pessetes.

Zeleste. Aquesta vegada, aquesta coneguda sala ens porta la sorpresa de l'actuació dels Putxinell.lis Claca, que actuaran a les 10,30 de la nit i els

dissabtes a les 6 de la tarda. Us recordem que els Claca són uns dels millors grups de putxinell.lis de casa nostra. La seva tasca teatral i la seva qualitat plàstica han fet que hagin estat invitats a actuar en tots els països europeus.

Per la seva part, el Casal Claret s'acomiada per aquesta temporada, aquest diumenge, a les 6 de la tarda, amb l'obra "Baldiró i Grisela", d'en Josep Plandiura, a càrrec del grup juvenil de teatre del Casal Claret.

La Coordinadora d'Espectacles infantils ha organitzat per aquest diumenge, els següents actes:

Barri de Sant Genís.- A la Casa Grogga, a les 12,30 del migdia, actuació de la Universitat Lliure de Teatre de Badalona, amb l'obra "Els contes de Grimm".

Barri de la Taixonera.- A la Casa Taixonera, entre els carrers Besòs i Sant Crispí, actuació del grup Trub-69 i el seu espectacle "Juguem a pallassos".

Barri Turó de la Peira.- A les 10,30 del matí, a la plaça Virrei Amat, actuació d'El Drac, animació i cercavila.

Barri La Sagrera.- A la plaça de les Rates, a les 12 del migdia, actuació d'El Teatre de l'Estenedor amb el seu espectacle "Flors i Violes".

Barri Coll-Vallcarca.- A la plaça Tona, a les 12,30 del migdia, jocs de

màgia amb Abracadabra i el seu espectacle "Pota de cabra".

Barri del Besòs.- Plaça sant Paulí, a les 11 del matí, actuació dels Germans Totó.

Dia 23
Barri Vall d'Hebron.- A les 12 del migdia, al final del carrer Jorge Manrique, actuació del grup Abracadabra amb el seu espectacle "Pota de Cabra".

Barri Esquerra de l'Eixample.- A l'Escola Industrial, a les 8,30 del vespre, cercavila i animació.

Comarques

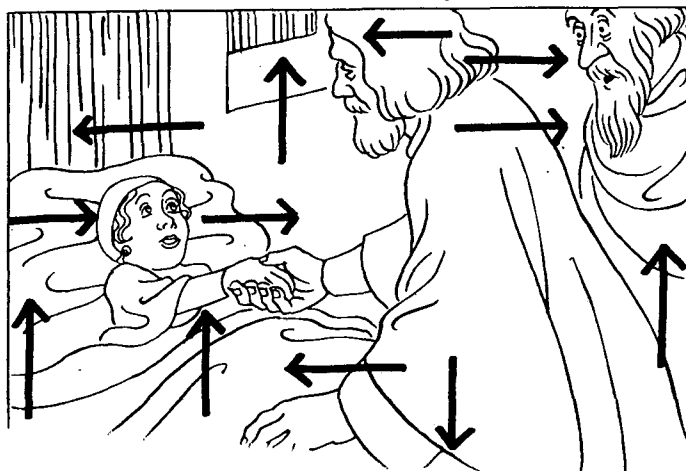
Torroella de Montgrí.- El dia 23, a les 6,30 de la tarda, a la plaça de la vila, cercavila amb l'orquestrina Immamarmon. Seguidament, gran foc de sant Joan.

Manresa.- Dia 24, a la caserna Riallades de Diumenge, a les 11,30 del matí, cercavila, sortida des de la plaça Sant Domènec. A les 12, festa de cançons, danses i animació amb el grup Ara va de bo.

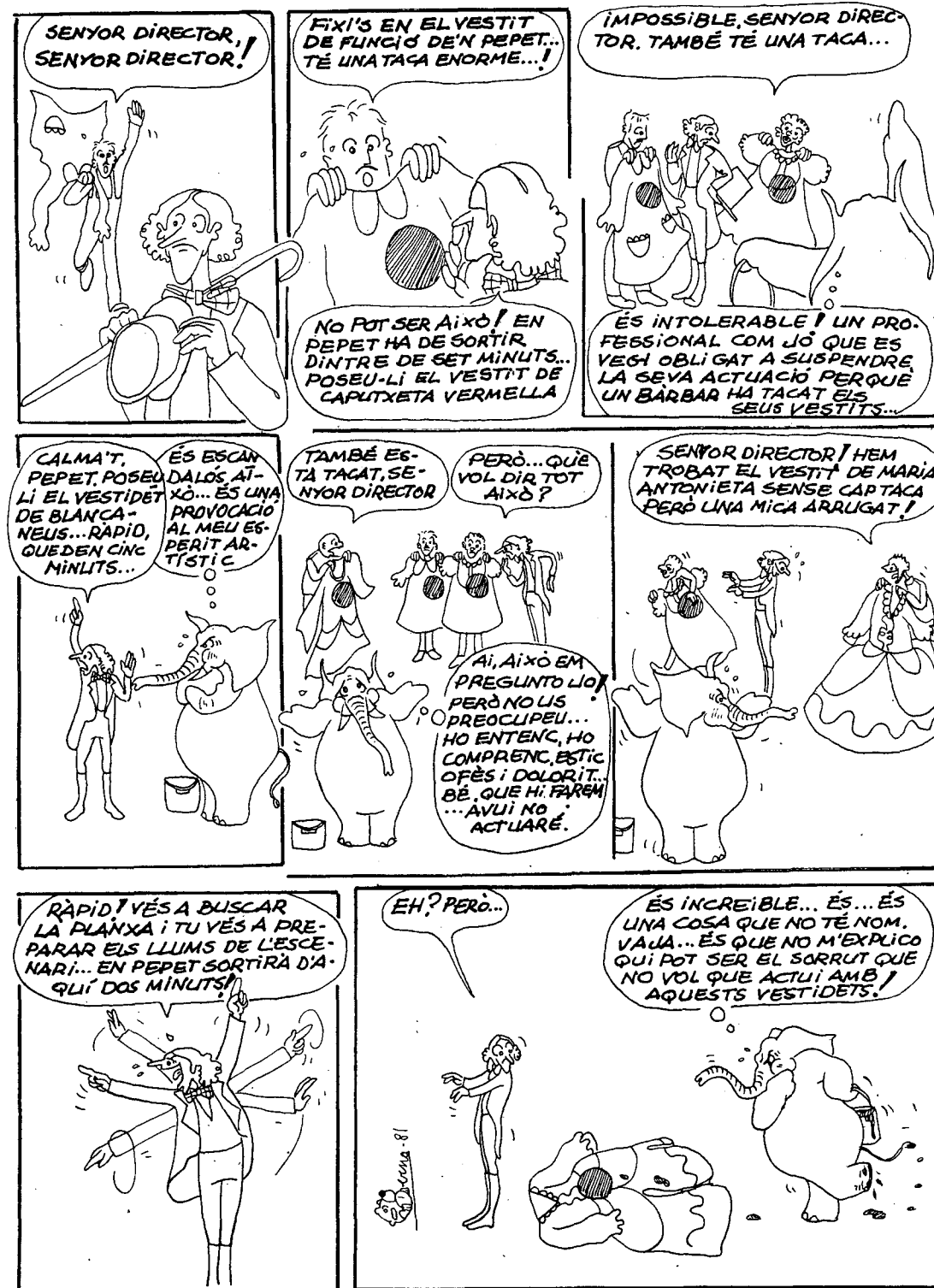
Carme Anfosso

SOLUCIÓ

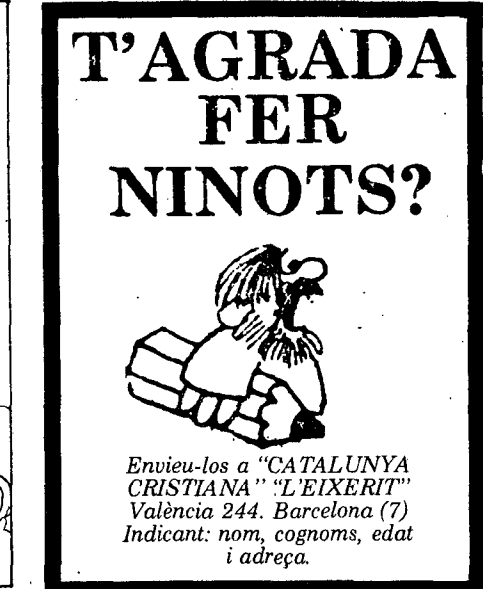
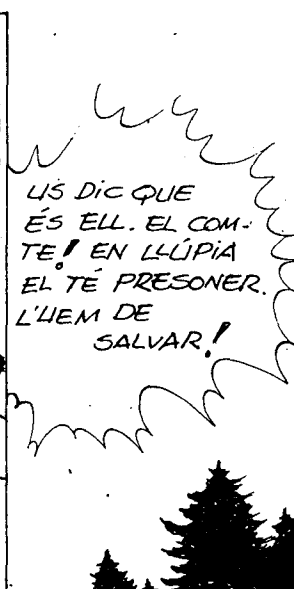
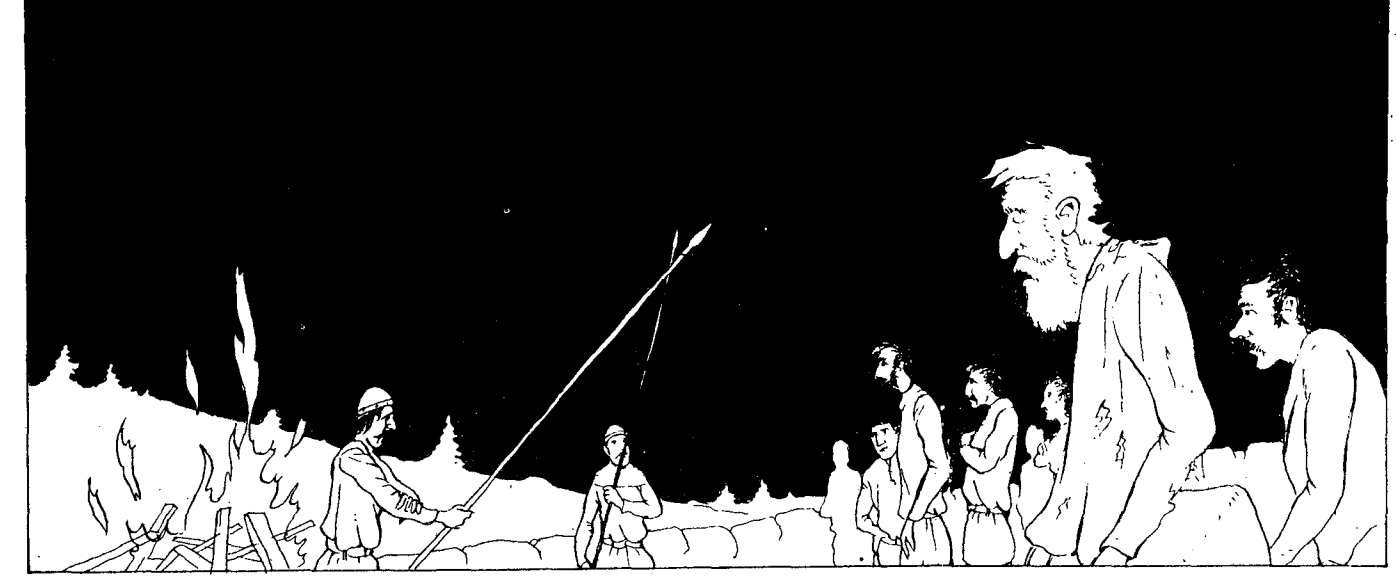
Les solucions de la sopa de lletres i els errors a dotzenes de la setmana passada són aquestes:

Els dibuixos de la Berna

La Ciutat, el Poble, la Comarca

Problemes que suscita la creació

1. L'home, creat a imatge de Déu i el seu col·laborador en la tasca de dur el món a la perfecció pel treball, és superior a totes les coses creades. Ell és persona, i tot l'altre són coses i com a petjades del Creador.

2. La creació de Déu és permanent, i no tan sols un fet passat esporàdic. L'home col·labora en aquesta creació continuada. Aquest fet de col·laborar amb Déu és el que dona valor a qualsevol tipus de professió i de treball. Així els paisatges més bonics són aquells on hi copsem l'obra de Déu i el treball humà.

3. Sense la col·laboració de l'home, el món no progressa. Sense la col·laboració de Déu, l'home no progressa com a persona humana. El cristià rep l'ajut de Déu fort i poderós. No es tracta d'una substitució, sinó d'un ajut per a millorar el món i evitar el pecat.

4. Podríem dir que pecat és fer servir les persones com a coses, o tractar les coses com a persones, sense ser-ho. Pecat és, doncs, un desordre en el que confonem els valors. Pecat és, com si diguéssim, cosificar les persones o personificar les coses. L'egoisme humà n'és la causa.

5. La força que els creients troben en Déu els completa sense alienar-los, els fa més religiosos i més humans. Així van ser Abraham, molt religiós i molt humà; Moisés, cabdill valent i l'home més pacífic, com diu la Bíblia; i Jesús ha estat l'home més religiós i més humà, més lliure i més compromès a favor de l'home i del seu destí.

6. La natura fa resistència a ser treballada per l'home, i l'home fa resistència a ser treballat per Déu. I així com la natura necessita de l'home i del seu treball per millorar, l'home troba en Déu una força superior per a ser un bon ciutadà i un bon cristià, un bon pare de família o un bon alumne que es prepara per a exercir el seu ofici de servir els altres.

Introducció a la Gramàtica

És molt difícil d'esbrinar què és més important, si el subjecte o el predicat. El predicat és el pensament mateix, i per això sempre ha d'ésser expressat; però el subjecte és la cosa sobre la qual es pensa i sense la qual no hi hauria pensament.

Suposem els mots:

Una casa

Aquests mots només tenen significat si són el resultat d'un diàleg per mitjà del qual es sobreentén tot el que manca. El diàleg podria ésser:

— Què dibuixa en Joan?

— Una casa.

En la frase: *una casa*, manca el subjecte (*en Joan*) i una part del predicat (*dibuixa*). La proposició serà: *En Joan dibuixa una casa*. Aquests dos elements són indispensables perquè hi hagi proposició.

En canvi, si el diàleg fos:

— Què fa en Joan?

— Dibuixa.

Per a formar la proposició amb el mot *dibuixa*, només caldria un element, el subjecte *en Joan*. La proposició seria:

En Joan dibuixa.

En aquest cas la cosa que dibuixa en Joan no cal que sigui expressada perquè la proposició quedi completa.

Així, doncs, podem concloure:

En el predicat hi ha uns elements que són essen-

cials per a formar la proposició, i uns altres que no ho són.

L'element essencial del predicat que no pot faltar mai, és el verb.

TEMA 37 (Els límits de la proposició. Funció del verb)

Revisem el tema 3, on hem estudiat la manera de determinar la frase. Hem dit: La frase és una unitat expressiva determinada per un ritme que no es pot trencar. En els temes posteriors al tema 3 hem vist frases curtes i frases llargues i complicades.

Els límits de la proposició responen a uns principis molt diferents dels de la frase.

La proposició queda determinada pel verb.

Fixeu-vos-hi. Sempre que es formula un pensament, cal un verb (*calla, salta, corre, creix*, etc.).

La norma que es segueix és aquesta:

En general, en una frase solen comptar-se tantes proposicions com verbs. Més endavant ja anirem veient en quins casos el verb no compta per a formar proposició.

Exemples: En la frase: *En Joan s'ho mirà, i tot d'una senti una indefinible tristesa*. En aquesta frase hi ha dues proposicions perquè hi ha dos verbs. La primera proposició és: *En Joan s'ho mirà*. La segona és: *Tot d'una senti una indefinible tristesa*.

ANY II

L'EIXERIT

52

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

FI DE CURS

Penso, penso que...

Tot s'acaba. El bo i el dolent. El fàcil i el difícil. L'important és que tot acabi bé. Quan el curs comença, sembla que no s'hagi d'acabar mai. Quan s'acaba... és l'hora dels maldecaps. Proves per aquí, avaluacions per allà. Ai!

— Què et passa Eixerit?

— Res, mare, he fet un sospir.

Ara comprenc que el pare té raó quan a vegades em diu: distret, enjogassat, mandrós i altres afectuoses galindanes. El mal és que la raó li dono quan ja no hi ha remei. Prou m'afanyo ara a saber tot el que devia haver estudiat durant el curs. Però, tinc por que no hi seré a temps. Mira que si haig de passar-me les vacances estudiant "mates"... Ai, mare meva!

Penso, penso que...

Els primers dies de classe ens costava parlar els uns amb els altres. Cada any hi ha nois nous i, és clar, abans de conèixer-nos ens costa de parlar i jugar. Però, després, pla que ens en fem un bon tip! A vegades, fora de lloc i d'hora.

Ara, però, quan penso que ens haurem de separar per tant de temps, m'entra una mena de tristesa. Ara ja ens coneixem i ens estimem. Hem estat tantes hores, dies i setmanes junts! Ja ho sé, hi ha moments que ens barallem. Però, res de res, molt soroll i poques nous.

Penso, penso que...

No se encara què faré aquest estiu. No sé si aniré a un campament de l'Esplai. Si farem un viatge amb els meus pares dormint en tenda de campanya. Si anirem a passar uns dies a l'Hostal de la Palla, a Viladreta, un poble molt bonic. Si m'aniré a banyar a mar... etc. etc.

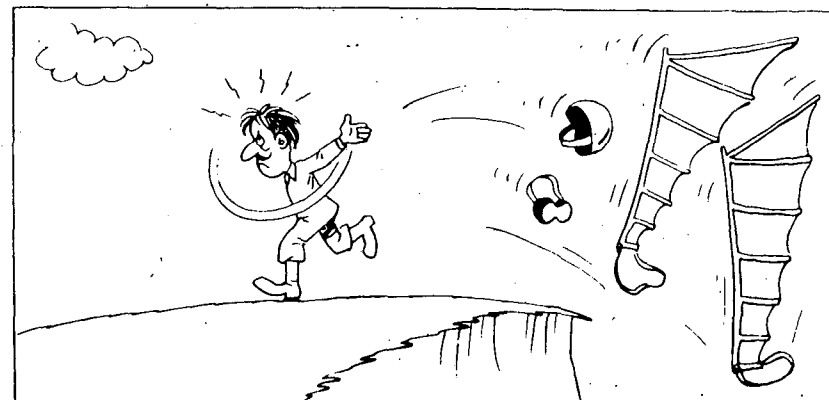
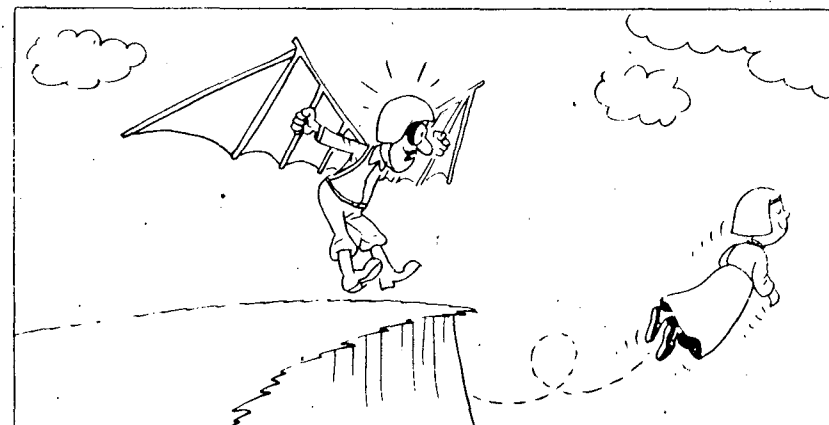
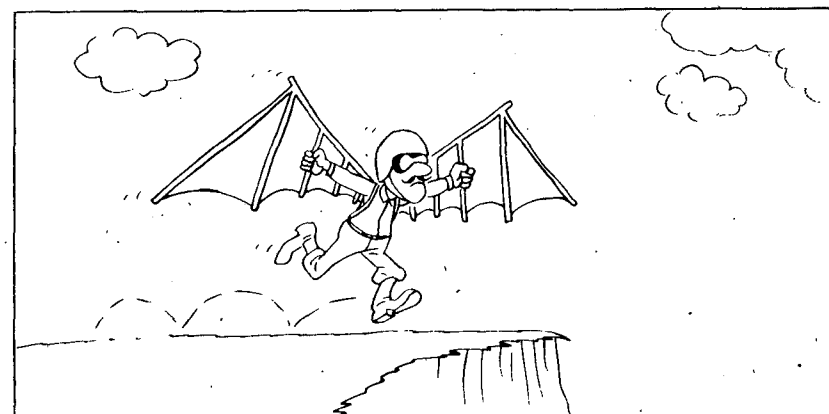
Penso, penso que...

Penso masses coses quan encara no tinc el curs aprovat amb el llibret de notes a la butxaca. I que l'important és, ara, per ara, que no pensi tant, que estudiï i que el curs acabi bé.

Eixerits!, us ho desitjo de tot cor.

L'EIXERIT

LA CERTIFICACIÓ DEUS
"SUPER XISTER"

Les històries de l'avi Pep

El metge Guinyot (4)

(Rondalla popular mallorquina)

Ja sabeu que en Guinyot va guarir la Reina, del seu mal. Tothom se'n feia creus de com li havia fet sortir l'espina de peix que se li havia clavat al coll.

El Rei no sabia què li passava de tanta alegria; agafà pel braç el fals metge i el conduí a la Tresoreria i li digué que podia agafar tants diners com volgués i pogués carregar-se a sobre. En Guinyot no es va fer pregar i us ben asseguro que carregà tanta moneda — a les butxaques, dins la camisa, a la gorra i a les sabates — que va augmentar de peus uns quants quintars.

— Això és un metge! — deia tothom —. Vaja quin cap més clar! I quina sapiència!

I mentre els altres metges es posaven a curar la cremada de la Reina, el Rei agafà en Guinyot abans que li fugís i li digué.

— Senyor Doctor, tenim l'hospital ple de malalts i no hi ha qui els sàpiga què ar. Cada vegada en tenim més i ni un de sol no es posa bo. I això que els tenim ben tractats i a cor que vols cor que desitges.

— Anem-hi — digué en Guinyot —, veurem què hi puc fer jo.

Se'n hi van, i n'hi havia de malalts, tants que omplien un enfilall de sales i tant atapeïts que els llits es tocaven els uns als altres. I molts no en feien pas cara de malalts sinó que estaven ben rodanxons i eixerits. I és que els tractaven tan bé que pocs eren els que es volien posar bons i preferien quedar-se a l'hospital ben peixats i descansats.

En Guinyot s'adonà, tot seguit que allà hi havia més trapelles que malalts de veritat i decidí de posar-hi remei.

I mentre anaven desalaidellit en llit, adesiara en Guinyot li deia al Rei a cau d'orella, però que els malalts de més a prop ho poguessin sentir:

— D'aquests més grassonets en farem brou, que ben bullits força en donaran i substàncios. I aquest brou ens servirà per reforçar els que estan més fomuts.

Acabades de veure totes les sales de l'hospital en Guinyot i el Rei se'n anaren per allà on havien vingut.

I, què me'n direu? Les paraules que en Guinyot deia a cau d'orella al rei, adesiara, mentre visitaven aquelles sales, varen córrer per tots els llits, i cada un dels malalts va dir:

— De mi no en faran pas de brou!

I tots, i cadascun pegava un bot del lit, es vestia així com podia i sortia corrent per tal que aquell metge nou no el fiqués a

l'olla i el bullís per fer-ne brou.

I així fou com, quan l'endemà al matí el Rei tornà a l'hospital amb en Guinyot per tal de triar els malalts que s'havien de bullir per fer-ne brou, dels grassonets i eixerits ja no en trobaren cap, perquè tots havien fugit esparverats i cames ajudeu-me.

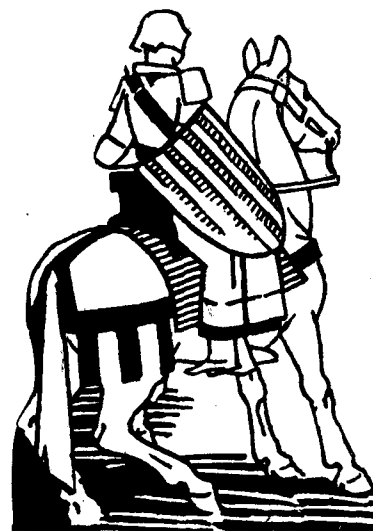
I digué en Guinyot:

— Ho veu, senyor rei, com eren fàcils de guarir molts dels malalts?

El rei, es clar, quedà una vegada més admirat de la sapiència d'en Guinyot i també tota la cort, i tota la ciutat, quan ho saberen; i tornaren a carregar en Guinyot de tant d'or com pogué tragar.

I aleshores en Guinyot se'n tornà més que depressa a casa seva i amb la seva dona anaren a viure fora del regne, a una banda on ningú no els conegués perquè no els comprometessin a fer cures i que per mala sort le esguerrés.

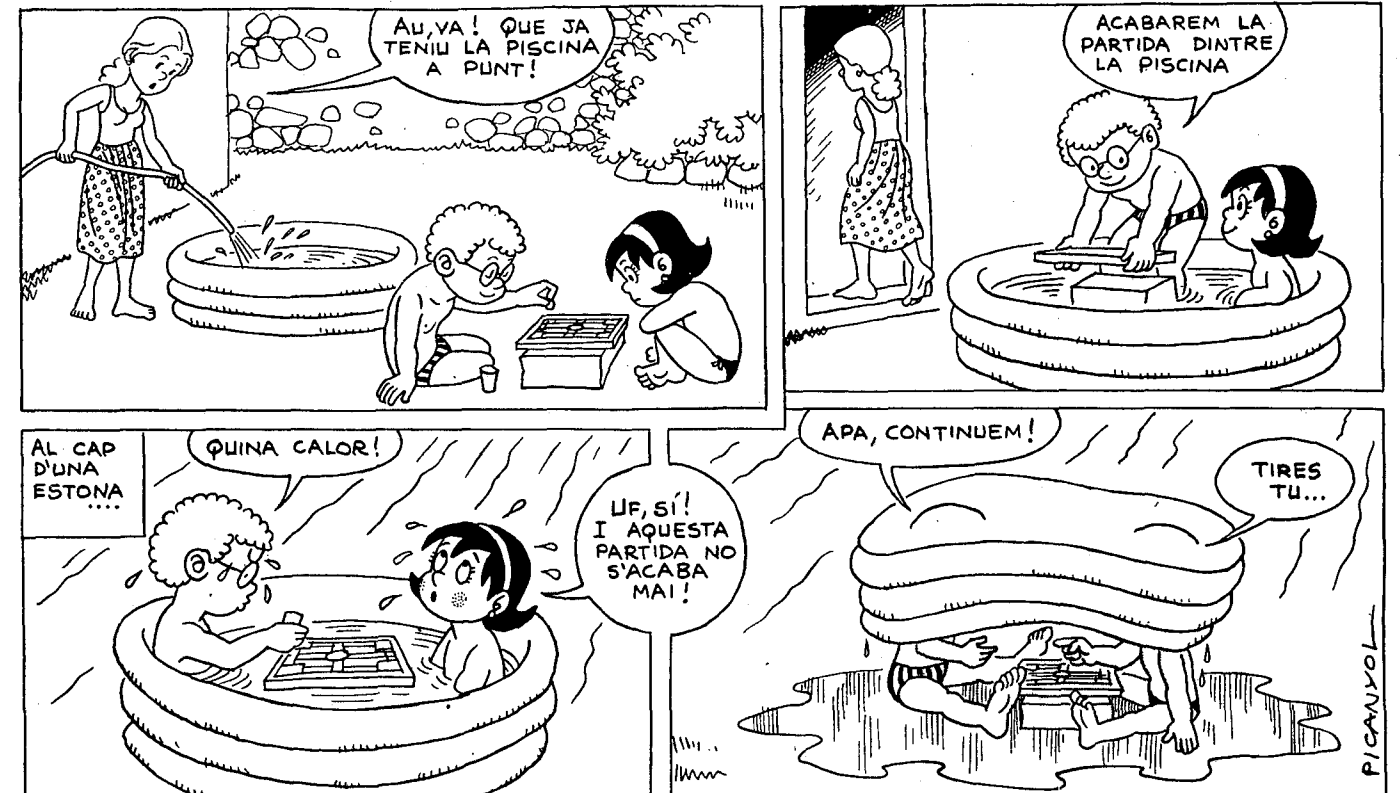
I rics, gràcies a l'enginy d'en Guinyot, el matrimoni va gaudir de tota aquella riquesa amb santa pau i concòrdia, anys i més anys. I encara són vius si no són morts.

La capsa de les paraules

Guarir
Quintà
Enfilall
Peixat
Trapella
Adesiara
Brou

LA FAMÍLIA MOIXÓ

Entreteniments

ENTRE AQUESTS DOS DIBUIXOS HI HA DOTZE DIFERÈNCIES. LES VEIEU?

Aquesta Edició de L'EIXERIT ha estat patrocinada per:

Alliments frescos i naturals

deu taules
Congrés

la mateixa taula". President:
e Troyes.

l en absència del sacerdot
erdot".

t, escola de vida?". President:
bisbe d'Ajaccio.

ir per al dia d'avui".

divisió sobre l'Eucaristia?".

dels infants".

aristia; pedra d'entrebanc o
Secretari: René Girault, Llar

"No perdem la memòria".
t, bisbe d'Epinal. Secretari:
c de París.

tequètics: "Les paraules i els
monsenyor François Favreau,
tari: Claude Dagens, seminari

n del món nou". President:
isbe d'Agen.

IV, V, VI, VII no es coneix

Ens fa d'interpret el missioner italià que l'acompanya, el pare Claudi Ganesin, franciscà, que ha obtingut a Tokio la llicència en història i literatura japonesa.

—Sempre m'havien atret ells llibres de filosofia i del pensament, malgrat haver-me dedicat a la tècnica, comenta Takahashi. Frequentava una biblioteca pública de l'Estat, que es diu Kiryuu. Va cridar-me l'atenció el llibre de sant Agustí "Les confessions". Em frapà profundament aquella frase: "Senyor, ens heu fet per a Vós, i el nostre cor no des cansa fins que us ha trobat". Un amic de treball, que era bon cristià, em va presentar a una parròquia de Tokyo. Vaig conèixer Jesucrist a través de l'evangeli i vaig rebre, ple de joia, el baptisme l'any 1944.

Poc temps després Pere Takahashi ingressà a l'orde de sant Francesc d'Assís. En preguntar-li de quina manera el Japó rep el missatge evangèlic, que estima els valors espirituals per damunt de la ciència, respon:

—La classe intel·lectual cada dia està més interessada pels valors humans i pels secrets i la bellesa del cosmos. Es coneix i s'estima molt sant Francesc precisament pel seu amor i respecte a la naturalesa. Són diversos els escriptors de primera fila que han donat a conèixer el sant. Ara bé, l'amor a la naturalesa només és un primer pas. Jo crec que la fe és un do, una

Pere Takahashi Hisao, 54 anys, és un japonès convertit al cristianisme. Abans havia estat enginyer d'una escola aeronàutica japonesa, que fou destruïda acabada la segona guerra mundial. Posteriorment entrà com a tècnic en una fàbrica del ram tèxtil. Aquí va conèixer un amic catòlic, i tot el que segueix de transformació de la seva vida ho expressa en una conversa que amb ell hem mantingut.

gràcia de Déu, i els que l'hem rebuda, cal que estem molt agraïts. Vaig fer-me franciscà perquè sempre m'ha agradat la companyia, i en aquest orde la convivència i esperit de fraternitat és fonamental.

Parlem de la visita del Papa al Japó i del seu impacte.

—La visita de Joan Pau II fou com la d'un pare als seus fills; fou un trobament marcadament familiar. I això és molt important: nosaltres, els catòlics japonesos, ens trobem molt lluny, geogràficament, dels germans cristians que hi ha al món. La visita del Papa —del pare— va escursar aquesta distància.

El company de Takahashi, el pare Claudi, també exposa les seves opinions i el record d'aquella visita del Sant Pare.

—Des del principi els mitjans de comunicació parlaven de la vinguda del Papa al Japó. NHK, la televisió oficial, presentà un excel·lent programa: "El Vaticà", amb una entrevista en directe amb Joan Pau II. Les revistes i diaris publicaren números especials.

Tothom es preguntava: Què

Un convertit al cristianisme, enginyer, arquitecte i ara també religiós franciscà

"He vingut del Japó per contemplar el temple de la Sagrada Família"

TAKAHASHI HISAO Petro
高橋 又雄 ペトロ

Hem preguntat a Takahashi sobre els motius de la seva visita a Catalunya.

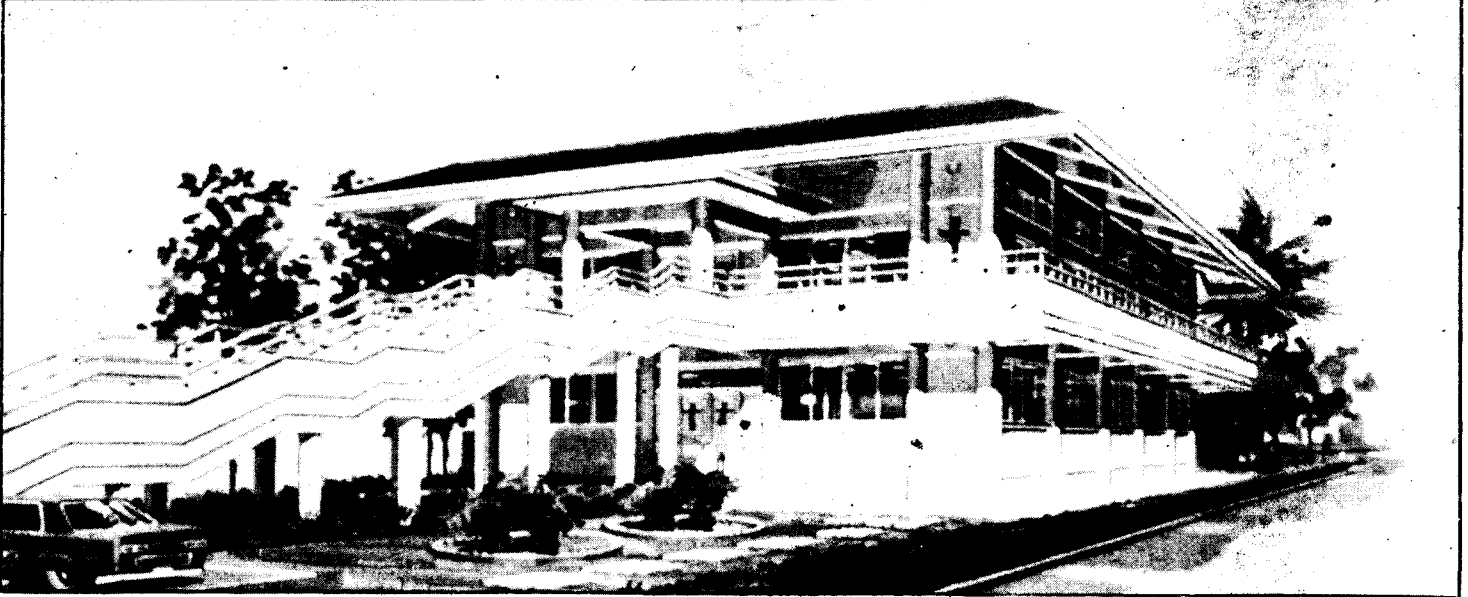
—Aquest viatge ha estat un obsequi de la fraternitat franciscana amb motiu dels meus vint-i-cinc anys de religió. Hem viatjat per Europa amb el pare Claudi; els dos pertanyem a la mateixa comunitat de Tokyo.

Cal assenyalar que Takahashi és avui arquitecte. Va fer la carrera un cop ja religiós en una escola molt famosa de Tokyo. Es dedica ara a plànols de temples, escoles, asils, centres socials, estatges per a gent humil, etc. Es un enamorat de l'art romànic i del gran arquitecte català Antoni Gaudí.

—Certament, m'ha interessat molt veure i contemplar el gran temple de la Sagrada Família, de Barcelona, que ja coneixia pels llibres durant la meua carrera. Es una obra meravellosa i colosal, de la qual han fruit els meus ulls i me'n enduc un record amb les fotografies que n'he tretes.

Fra Pere Takahashi porta sempre penjada a l'esquena una màquina de retratar amb una gran angular. Ja no hauria de ser japonès! No parla ni entén el castellà ni el català; però el seu somriure, les inclinacions ceremonioses i el seu esguard pur, serà i joïós, diuen més que totes les paraules.

Francesc Gamissans

"私達の教会" 八重山海星カトリック教会

"Aquesta és la teua Església. Temple dedicat a Maria, Estrella del Mar." (Traducció del peu de foto.) Es obra de Takahashi Hisao.

Centres d'Estudis de l'Església, de Barcelona

Apropar la Teologia a l'home d'avui

BARCELONA.— Els professors de la Secció Sant Pacià, de la Facultat de Teologia de Barcelona, amb una encertada perspectiva i volent apropar la teologia al món dels laics, el 1972, amb l'aprovació del Sr. Cardenal, instituïren un centre docent de Teologia, de nivell mitjà. Val a dir que l'acceptació que aquesta iniciativa obtingué fou considerable. La prova està en els alumnes que, des de la fundació, han assistit a les classes de l'Institut.

Què pretén l'Institut?

L'Institut, des dels orígens, ha volgut afavorir l'estudi de la teologia. Per això ha establert un pla complert i global, i, a l'ensenyament, ha cercat sempre la seriositat en els continguts i la dedicació de l'alumnat. A partir del curs actual, aquest centre docent ha ofert un nou pla d'estudis amb el desig d'assegurar, amb major intensitat, les seves finalitats, tot atenent les urgències formatives i teològiques dels qui hi cursen estudis.

El nou pla

Aquest nou pla ha sorgit de la reordenació dels estudis teològics urgida per la constitució apostòlica "Sapientia Christiana", del 29 d'abril de 1979, i

també de la renovació del pla de la Facultat de Teologia de Barcelona, a la qual està vinculat l'Institut i que rep, en acabar el trienni, part dels seus alumnes. Hom ha reordenat —i el fet sembla molt positiu— els temes, atorgant-los major coherència i globalitat. Aquesta reforma ha portat l'augment de més hores de classe, cosa que permet una major amplitud dels continguts didàctics.

Un espai de treball

L'Institut és un espai de reflexió i treball teològic, destinat en últim terme, al testimoni. És evident que l'estudi de la Teologia ha d'influir en la fe. Però també és clar que el cristià ha de poder donar raó de la seva esperança i que això requereix una bona preparació intel·lectual. Més encara en els nostres dies, quan els humanismes desafien la fe. L'estudi permet que el testimoni aparegui amb tota la força que li dona la base raonable de la religió.

L'alumnat

Cal dir, com a signe de vitalitat de l'Institut, que enguany ha augmentat el nombre d'alumnes. Els matriculats sumen 155, distribuïts tal com segueix: 1er

curs: 62; 2on curs: 47; 3er curs: 46. El nivell d'estudis previ és així: Sense examen de COU o equivalent: 32; COU, Magisteri, ATS: 55; Universitaris: 68. En acabar el tercer any els alumnes reben el títol de Diplom en Teologia. I amb aquest diploma hom pot matricular-se als estudis nocturns de la Secció Sant Pacià, de la Facultat de Teologia, que permeten l'accés al Títol de Graduat en Teologia.

Informació

Es facilita a la Secretaria de l'Institut, ubicada al carrer de la Diputació, 231 (edifici del Seminari Conciliar), de dimarts a dijous, de les 18,30 a les 20,30 hores.

Condicions per a ingressar

- 1) Haver superat COU o equivalent.
 - 2) Els majors de 25 anys, sense COU o equivalent, passaran una prova que acrediti la seva capacitat.
 - 3) Tots els pre-inscrits se sotmetran a una prova consistent a resumir i comentar un article teològic.
- Les classes s'imparteixen de dilluns a dijous, de les 19,30 a les 21,30 hores.
- S'admet la matrícula no-

Edifici Seminari Conciliar

més a algunes assignatures i també la d'oient.

— Està ubicat al carrer de la Diputació, 231 (edifici del Seminari Conciliar).

— Telèfon 254 19 63.

— Informació i inscripcions del 1 al 23 de setembre (dimarts, dimecres i dijous, de les 19 a les 20,30 hores).

YOGHOURT DANONE

amb la gent sana

Per encetar el dia amb un somriure, avui, més que mai, ens cal una alimentació equilibrada i sana.

I per fer-la més rica i variada, Yoghourt DANONE, l'aliment natural, sa, nutritiu i lleuger que agrada a tothom, a totes hores.

Avui, com sempre, DANONE està amb la gent sana.

Aliments frescos i naturals

A Brussel·les aporten una mica d'esperança a ancians i aturats

“Companys de la tarda”, un ajut ofert a qui ho necessita

Brussel·les.- “Queda't amb nosaltres, perquè vespreja i el dia ja decau”: Aquesta frase de la Sagrada Escripura s'aplica “mutatis mutandis”, canviant el que cal canviar, a nombrosos contemporanis, que viuen “al costat de l'ombra”, coneixent els alts i baixos de la vida, les privacions, la tristesa, la misèria. A Bèlgica, els “Compagnons du Soir” (Companys de la Tarda) els vénen a ajudar.

A certs barris, les persones d'edat, econòmicament febles, es podreixen en els soterranis i mansardes de vells edificis destinats als enderrocadors. Es per aquesta gent que els “Compagnons du Soir” aporten, a Brussel·les i a Gant, de tant en tant un petit raig de sol, en forma d'un sac de carbó, un paquet de cafè, un quilo de sucre o bé, senzillament, un somriure i una petita visita d'amics.

Qui són aquests “Compagnons du Soir” (Companys de la tarda)?

Jean-Jacques Pagano, fundador de les cases d'acolliment “L'Ilot”, i uns antics detinguts, són l'origen dels “Compagnons du Soir”. Un dia que aquests homes es queixaven de la seva solitud, J.J. Pagano els féu present que altres persones sofrien, encara més que ells, la seva solitud: les persones ancianes, oblidades o tancades en les seves petites habitacions.

Els varen preguntar-se aleshores si podrien invitar-los a compartir amb ells llur dinar els dies de festa. La primera vegada, només acudiren alguns vellets de Saint-Gilles. Després, pel Nadal del 1961, a la sala dels Invàlids de Brussel·les, varen anar-hi 350 persones d'edat avançada que els xicotets de “L'Ilot” i nombrosos voluntaris

La tercera edat és, sovint, sinònim de solitud...

serviren alegrement. Els “Compagnons du Soir”, al principi, s'ocupaven de les persones d'edat a partir de la pensió. Però per falta de mitjans i de voluntaris han hagut d'elevat l'edat als setanta anys.

Què fan aquests “Compagnons du Soir”

Els “Compagnons du Soir” tenen una residència a Brussel·les (carrer de l'Hotel des Monnaies 106, 1060 Brussel·les). Són coneguts d'òida; els ancians parlen d'ells a llurs veïns i coneixences. Molts vénen només per xerrar una mica, per estar menys sols. Alguns tenen necessitat d'un cop de mà. D'al-

tres no podem omplir els seus papers referents a la pensió... Els serveis que fan els “Compagnons du Soir” són diversos: aprofitant els aniversaris dels jubilats, organitzen petites festes; Nadal, Pasqua i l'Assumpció es viuen conjuntament; s'organitzen dies de vacances ja sigui a Clermont-les-Walcourt, sigui al mar, o a Còrcega.

Les xifres, els comptes, els diners

És inútil dir-ho: els dinars, els paquets, les festes, les vacances i el cop de mà financer ocasional... representa finalment una enorme despesa. Els “Compagnons du Soir” no estan subvencionats, i funcionen, només gràcies als donatius en diners i en espècies. Això suposa molt lliurament i generositat per part dels benefactors. Però aquests són poc nombrosos. Els “Compagnons du Soir” tenen necessitat d'ajut donada la quantitat dels seus serveis.

Mons. Tarancón aporta una clarificació necessària:

“Ésser sensat i responsable no és ésser involucionista”

Sota el títol “Una clarificació necessària” el cardenal Tarancón escriu, aquesta setmana, la seva carta habitual, en la qual diu:

Es parla molt del perill d'involucionisme. Tant en l'aspecte religiós com en el polític. Perquè el papa Joan Pau II remarca certes veritats fonamentals de fe o de moral que molts fins i tot cristians, tenien mig oblidades, li diuen “involucionista”: El titllen de “conservador”.

Es cert que en l'aspecte religiós eclesial s'ha produït una renovació important i necessària tant en l'ordre que podríem anomenar intern com en el de la presència de l'Església i dels cristians en el món. No és menys cert, no obstant, a redós d'aquest impuls renovellador s'han produït experiències estranyes i s'han pres posicions “novedoses” que no sempre estan arrelades en l'autèntica tradició.

Alguns tenen sempre preparada l'acusació d’“involucionisme” o de “record del passat” quan persones responsables volen posar una mica de llum per tal que no siguem enduts per aquesta onada de confusió que afecta a molts, o per aquest clima de malestar que preocupa a d'altres. I com que sembla que sigui pecat o un crim polític el tarannà conservador, fins i tot alguns dels que es queixen de la realitat que no aproven, reaccionen de mala manera quan algú vol cridar l'atenció sobre temes substancials que estan en perill.

Crec sincerament que el nou caminar de l'Església i les maneres de vida i d'actuació cristiana promogudes pel Concili, sota la inspiració de l'Esperit Sant, són irreversibles. Però és indubtable que els canvis poden produir confusió. I que en remarcar uns aspectes de la fe o de la vida cristiana, que abans quasi havíem oblidat, poden deduir-se altres aspectes fonamentals que estan en l'arrel de la nostra creença.

Afirmar que cal una “clarificació” en l'ordre dels principis i de les pràctiques pastorals no és oposar-se a la renovació iniciada en l'Església; es l'única manera seriosa i racional de potenciar-la i assegurar-la. És necessària una clarificació ferma i raonable si volem de veritat que no es perdin aquests primers fruits assolits.

Afiançar els grans principis teològics i morals és l'única manera d'aconseguir una renovació ferma en l'Església, amb una adaptació perfecta a les exigències del món actual.

Proclamar el que podríem anomenar els grans dogmes socials i exigir que prevalgui sempre el bé de tots per damunt del bé d'unes persones o grups, és la única manera d'assegurar el desenvolupament estable de la nostra nació i d'unir en un ideal comú a tots els espanyols.

Serem capaços de promoure, al menys d'acceptar sincerament, aquesta necessària clarificació?

Teletips

Ciudad Real: Els sacerdots donaran la seva paga extra als aturats

“El nostre pa” és el títol d'una carta del bisbe de Ciudad Real, monsenyor Torija de la Fuente, feta amb la col·laboració del Consell Presbiteral, la qual ofereix dues importants mesures de novetat en quant a la falta d'ocupació: la primera, els 240 sacerdots de la diòcesi lliuraran la seva paga extra d'estiu per a la campanya contra l'atur, i segona, hom suggereix la creació de comissions especials de Caritas contra l'atur, els diners de les quals provinquin, principalment, d'un tant per cent deduït de la nòmina de tots els treballadors que voluntàriament vulguin compartir llur sou amb els aturats més necessitats.

Dones separades escriuen als senadors sobre el divorci

L'Associació Catòlica de dones separades, ha adreçat a tots els senadors un escrit en el qual manifesta la seva preocupació davant el projecte de Llei de Divorci, la qual s'està tramitant en el Senat.

Signat per la presidenta de l'Associació, Carmen García Castellón, l'escrit demana que la Llei sigui justa i prudent, en la qual no hi hagin repudis amagats i que sigui obligatori, no solament possible, acudir a tota mena de proves, per tal de provar la situació de separació efectiva.

L'Associació també demana que el jutge tingui potestat legal per a denegar el divorci quan afirmi que causa greu perjudici als fills menors, incapacitats o al consort, a causa de la seva edat o estat de salut, sense tenir en compte el temps del cessament de la convivència.

ESCOLA REINA ELISENDA

Hi ha un petit nombre de places a:

6è grau d'E.G.B.

(curs que inicia la Segona Etapa d'E.G.B.)

Per informació i matrícula:

A la secretaria de l'Escola, de 10 a 13.

c/. d'Olot, 18. Barcelona 24 - Tel. 214 40 80.

Monsenyor Osés, responsable de la pastoral sanitària

“Cal fer una opció fonamental pels malalts”

“Hem de conèixer tot el que els ajuda a superar situacions”

Oscà. — “Cal fer una opció fonamental pels malalts, és a dir, una decisió de tota la vida, de tota la personalitat al servei i lliurament al malalt. Decisió lliure on la nostra intel·ligència vol conèixer-los cada dia més, conèixer tot el que els ajuda a superar situacions. I amb el lliurament desinteressat anirà madurant aquesta opció fins que arribi a ser una cosa que totalitzi l'existència. Es el que anomenem una vocació plena, viscuda en el lliurament amorós”.

Aquestes paraules han estat escrites per monsenyor Osés, bisbe d'Oscà, com a responsable de la pastoral sanitària a tot l'Estat, en adreçar-se als agents d'aquesta pastoral i als que dediquen llur vida als malalts.

Al costat d'una pastoral encarnada al servei del malalt, monsenyor Osés apunta dues característiques que exigeix avui la pastoral sanitària: la competència professional, “aplicació concreta i signe de l'amor fratern, competència actualitzada i

diligentment aplicada, conscient que la salut és un gran valor humà que l'home ha de defensar”; i la integració amb tants d'altres que es dediquen a aquesta missió: “és el sentit de solidaritat i col·laboració, contrari a l'individualisme i acció solitària”.

Segons les darreres estadístiques, les religioses que a Espanya es dediquen al món sanitari són 12.725 (un 20,07% de totes les religioses espanyoles). Cal afegir-hi les 5.816 (un 9,17%)

que atenen els ancians en asils i residències per a la tercera edat, i les 2.135 dedicades a l'educació de minusvàlids i deficients.

“El malalt es algú”

Per altra banda, s'ha celebrat a l'aula de cultura de la Caixa d'Estalvis d'Almeria una setmana de pastoral sanitària. Ha estat organitzada per la delegació diocesana de Pastoral Sanitària del bisbat d'Almeria i ha tingut com a tema central la frase “El malalt és algú”.

Els objectius d'aquesta setmana han estat un major coneixement i acostament a l'home malalt en funció de la seva assistència integral i els compromisos a assumir per part de tothom a partir del coneixement de la persona malalta.

Els temes tractats foren “La persona humana malalta”, a càrrec del doctor Jiménez Contreras, cap del servei d'infecciosos i de medicina interna de l'Hospital Provincial d'Almeria; “Aspectes psicològics del malalt”, a càrrec de la doctora filla de la Caritat i consellera d'hospitals J. Maria Tuz Tapia; “Els drets del malalt”, a càrrec del doctor Pérez Company, del servei de medicina interna de la residència sanitària Virgen del Mar, d'Almeria; el tema “Visió cristiana de la malaltia” fou exposat el dia 9, dijous, pel pare García Sánchez, rector de Santa Maria dels Angels, de la mateixa ciutat. La setmana es va cloure amb el tema “La comunitat cristiana i els malalts”, que fou exposat pel pare Lusarreta Indurain, CM, director provincial de les Filles de la Caritat d'Andalusia oriental. Les paraules finals de comiat foren a càrrec del bisbe de la diòcesi, monsenyor Casado Hervàs.

Finestral de la caritat de Girona

Dirigit per CARITAS DIOCESANA de Girona. Francesc de Ciurana, 10. Tel. 20 49 80.

Aquest “FINESTRAL” vol ser un crit com a ressò del que brolla de l'angoixa, soledat, abandó i necessitat de milers d'homes prop i lluny de nosaltres.

Podem sentir la temptació de refugiar-nos en un culte que sigui fugida i no voler escoltar. Amb tot, el crit de Jesús, el crit de l'home, és aquí. Caritas, avui, vol invitar-nos a no oblidar els qui demanen nostra ajuda.

S'han atès sense publicar els números: 939, 942 i 943.

Nº 935: Cap de família, actualment sense feina, i malalt, amb tres fills petits, necessita 30.000 ptes. per a despeses de primera necessitat.

Nº 936: Matrimoni amb escassos mitjans econòmics i quatre fills petits, tenen pendent de pagament d'aliments per un valor de 20.000 ptes.

Nº 937: Esposa, separada del marit, amb tres fills petits amb difícil situació econòmica, per a despeses escolars i menjador dels fills, sol·licita 25.000 ptes.

Nº 938: Per a pagar endarreriments del lloguer de la vivenda, fan falta a matrimoni, amb tres fills petits, 25.000 ptes.

Nº 940: Peó, amb escassos mitjans econòmics, amb quatre fills petits, per a despeses de primera necessitat, sol·licita 25.000 ptes.

Nº 941: Cap de família, amb esposa malalta i set fills petits, per a evitar el desnonament de la vivenda sol·licita 50.000 ptes.

NOTA: En els donatius que lliureu per aquesta secció remarqueu, per favor, “FINESTRAL DE LA CARITAT”.

Els donatius s'accepten tant per l'import total com per a cobrir part de la petició i pot fer-se per lliurament o transferència bancària, donar-los directament a Caritas Diocesana o bé a través dels mossens de la Parròquia.

Què hi busquem a Montserrat?

Em trobo als peus de la muntanya de Montserrat, rodejat d'oliveres. I en contemplar-les, penso que aquest verd plúmbic de l'olivera, l'arbre dels déus com deien els antics, és el més clàssic, el de més bell estil, de tots els verds amb què es pot vestir la terra. És, encara, el més soferit, el més pacient, el que dóna una impressió de més calma espiritual, d'una superior grandesa d'ànima. L'olivera és símbol de pau i germanor, i heràldic, per consegüent, de treball i d'abundància. Vora les oliveres de la nostra muntanya santa hom s'impregna d'humanitat, d'amor a la vida pacient i serena, de compenetració amb les convencions socials i perdó per a les imperfeccions d'aquesta existència que, segons Maragall, és tan nostra que tots els nostres sentits són fets per a les coses de les quals ella ens fa ofrena.

El xiprer és un arbre medieval, místic, estàtic i turmentat; l'olivera és clàssica, serena, plàcida i, ensems, activa.

Acluco un moment els ulls i tinc una visió patriòtica: contemplo, a la basilica montserratina, l'antiga tradició de beneir durant els oficis divins de la Missa de Pasqua l'anyell pasqual i amb la seva sang, posada en una daurada olleta, el cele-

brant mullant-s'hi els quatre dits va assenyalant les quatre barres catalanes en uns escuts en blanc que els fidels, col·locats en fila, (en una mà l'escut i a l'altra una rama d'olivera) li van presentant.

Obro ara els ulls i em pregunto si, tal vegada, amb la Litúrgia es pot o no fer pàtria. Puix que l'escena litúrgica que jo imagino ara no crec que estigui pas renyida amb el Crist-Llum que fon errors, que espargeix les rancúnies i desfà les divisions i enemics, sempre que hi hagi aquell fons de bona voluntat inicial, sense la qual tot amor i concòrdia, tota espurna de veritat i justícia, esdevindrien impossibles.

Penso també que sempre és d'elogiar el desig de veure honorada com es mereix la nostra bandera. Un amic em deia no fa gaire que darrerament s'ha estat estudiant per part de la Generalitat de Catalunya la manera de retre-li el degut homenatge com a esmena i compensació de les prohibicions y vexacions de què ha estat objecte durant el transcurs de la Història. Tal vegada —penso ara jo— aquesta meua visió patriòtica podria tenir cabuda dintre el tal homenatge amb la deguda aprovació eclesiàstica.

Contemplo de bell nou aquestes oliveres quatre vegades cen-

tenàries recordant l'última pregària de la Visita espiritual a la Verge Bruna, composta pel doctor Torras i Bages: “Senyora de Montserrat, que teniu vostra santa muntanya voltada d'oliveres, signe de pau, alcanceu als pobles de Catalunya una pau cristiana i perpètua”.

En aquest any commemoratiu de la declaració d'aquesta Verge com a Patrona de Catalunya, jo crec que és bo recolzar-se a qualsevol d'aquestes oliveres per a considerar que si bé la Verge és Mare de tots els pobles cristians, ho és, de manera particular, del nostre poble, puix que sota la seva protecció i defensa fou format; així, hem d'invocar amb fervor i constància Nostra Senyora, perquè afavoreixi la nostra restauració moral, més difícil que no pas la política, imitant el Rei en Jaume, que conta que en la conquesta de Múrcia s'abraçà a l'altar de la Verge i “ploram —diu ell— tan fort, que per espai d'una llarga milla, no ens poguem partir d'aquell plorar ni de l'altar”, i en altre lloc i posat en gran perill, refereix que pregà a Nostra Senyora per espai de tres dies i tres nits.

Però és més encara: és bo de recolzar-se a qualsevol d'aquestes oliveres d'antany puix que elles ens diuen clarament que

hem de pujar a Montserrat a l'estil dels antics romeus que hi buscaven, allà dalt, no les tendes ni els “souvenirs” ni el funicular de Sant Joan... ni el “virolai” exòtic de les franceses, angleses o alemanyes pigades de braçat dels seus marits o... acompanyants... sinó aquella pau cristiana i perpètua de nosaltres mateixos.

I això va per tu, marit català infidel a la muller, botiguer, tender català massa amant del bon pes de la balança pel teu cantó; propietari i empresari estira-cordetes que no tens nas de jueu però sí l'olfacte; tu, que et declares un català amic de Sant Jordi i dones llonguets al de drac... i tu, dona catalana, que cada dia que passa ets menys amant dels costums de la terra pròpia i més encara dels del país, que ja, l'endemà de bodes (com diu una cançó que cantava el meu avi) “els nuvis en ballen el ball de Sant Prim”...

Josep Picas i Pons

RELOTGES ELECTRONICS PER A CAMPANAR AMB ESFERES O SENSE, adreçe-vos a ALPORT - Muntaner, 265 1.er, 1.ª - Tel. 204 48 74 BARCELONA-21

COMPREM

- POSTALS ANTIGUES
- NAIPS ANTICS
- CARTES ANTIGUES
- ACCIONS ANTIGUES
- GRAVATS ANTICS
- SEGELLS

GALERIA FILATÈLICA DE BARCELONA

C/ València, 229 (entre Balmes i Rambla Catalunya) Tels. 215 65 24 / 86. Barcelona-7

Calendari

Diumenge, 21 de juny. XII del temps ordinari. Sant Lluís Gonçaga, jesuïta. Sant Ramon, bisbe i santa Demètria, verge i màrtir.

El sol surt a les 4.17 i es pon a les 19.28.

Festa major a Camprodon.
Dilluns, 22 de juny. Sant Paulí de Nola, bisbe. Sant Joan Fisher i sant Tomàs Moro, màrtirs.

Festa major a Bonastre.
Dimarts, 23 de juny. Sant Zenó i sant Zenes, màrtirs, sant Jacob, patriarca, i santa Agripina, verge i màrtir.

Dimecres, 24 de juny. La Nativitat de sant Joan Baptista. Sant Orenç i sis germans, màrtirs.

Festa major a Arboret, Campdevàrol, Lés, Llavanes, Montgat, Olesa de Montserrat, Palamós, Pineda de Mar, Prats de Lluçanès, Sant Hilari Sacalm, Sant Joan Galí, Sant Joan de Vilatorrada, Vilassar de Mar, Valls i Vilada.

Fira a Castelló d'Empúries, Pineda de Mar, Prats de Lluçanès i Sant Joan de les Abadesses.

Dijous, 25 de juny. Sant Guillem, abat, sant Pròsper, bisbe, sant Adalbert, confessor i santa Eva, monja.

Festa major a la Torre de Claramunt.

Fira a Bossost.

Divendres, 26 de juny. El Sagrat Cor de Jesús. Sant Joan i sant Pau, germans màrtirs. Sant Pelai, nen màrtir. Santa Perseveranda, verge.

Dissabte, 27 de juny. El Puríssim Cor de Maria. La Mare de Déu del Perpetu Socors. Sant Ciril d'Alexandria, bisbe i màrtir, i sant Ladislau, rei.

La Bíblia a l'abast

Les tensions del ministeri (Jr 20: 10-13)

L'exercici del ministeri profètic —i en general de qualsevol altre servei— no sol ser un camí triomfal. No sempre el que és servit entén l'actitud del servidor i moltes vegades acaba, no solament per no admetre'l o ignorar-lo, sinó que el rebutja i fins i tot el persegueix. En el cas del ministre eclesial —el servidor de Déu i de la comunitat— a aquesta tensió, que podríem anomenar "professional", s'hi afegeix la que prové del que en diem la vocació. Perquè la vocació no consisteix únicament en una crida de Déu que "envia" l'home a fer un servei. Més aviat es tracta d'un acoblament de l'home a l'acció de Déu fins al punt que, com passa amb el carisma de la inspiració bíblica, el resultat és una obra realitzada alhora per Déu i per l'home. Aquí hi juga un paper de primer ordre la fidelitat a la vocació, que passa pel discerniment d'esperits i continua pels camins de l'acceptació constant de la lliure col·laboració —responsable— de l'home amb Déu. No és estrany, doncs, que en tot aquest itinerari hi hagi tensions i es produeixin crisis. El text de Jeremies 20: 7-18 és una clara il·lustració del que hem dit. D'aquest text, avui en llegim els versets 10-13. Els versets 7-9, que complementen la visió de la crisi amb la descripció de la tensió interior provocada per la relació crida de Déu-confiança del profeta, els llegirem el diumenge 22è de durant l'any.

A la desesperació interior del profeta que se sent estafat per Déu, s'hi suma la produïda pel

rebuig que el seu ministeri recull de part del poble. Jeremies no sap ja on posar el peu: **Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats** (v. 10); o, com llegim en altres versions: **Escoltava el xiuxiueig del poble: Posa terror a l'entorn**. L'expressió "terror a l'entorn", molt pròpia de Jeremies, arrenca del verset 3. El sacerdot Pashur, que se suposa que és el representant de Jahveh en el poble, s'ha convertit en signe de l'amenaça —el terror— que Jahveh fa arribar de tot arreu sobre Jerusalem, perquè profetitzava la mentida. Per això ha malttractat i empresonat Jeremies, el profeta (vegeu els versets 4ss.). Així no hi pot haver

confiança en ningú i la convivència resulta impossible. Ara Jeremies usa la mateixa expressió per posar-la irònicament en boca dels seus enemics. Ell, el profeta fidel a Jahveh, ha assumit la dura missió d'estar enfront de les nacions i dels reialmes **per arrencar i abatre, per destruir i enrunar, i per bastir i plantar** (1:10). Però de moment sols ha pogut antuciar desastres. Així ell, home de pau i ordre, s'ha convertit en una imatge terrorífica. Es una de les causes de les seves crisis. La fidelitat a Déu el porta a ser incomprens per la gent, la riota del poble, espiat i perseguit a mort perquè fa nosa (v 10).

A la crisi, el profeta reacciona amb l'heroïcitat de l'esperança. El Senyor és al seu costat i serà ell qui derrotarà els seus enemics i els lliurarà a la vergonya popular (v 11). La confiança es converteix en pregària en el verset 12. Jeremies demana de poder veure ell mateix com Jahveh fa justícia. Es una manera de dir, indirectament, que no trigui tant a complir-se la segona part del programa exposat en el moment de la vocació. Ja és hora que el profeta pugui dedicar-se a bastir i a plantar. La pregària confiada es fa ara exhortació a lloar el Senyor perquè ell salva la vida del pobre. La crisi ha estat superada i torna a brillar el testimoni profètic. Déu crida el poble a confiar en ell.

Josep. M. Aragonès

Temps i camins

La nit de sant Joan

Ja en el segle IV se celebrava el naixement de Sant Joan Baptista, mig any abans de la nativitat del Senyor.

El precursor del Crist, en bella imatge de Sant Lluç, és anomenat "profeta de l'Altíssim", com una alba de la humana redempció.

Aquesta diada amb què comença el solstici d'estiu serva encara el seu caràcter de joiosa alegria, perpetuant algunes antiquíssimes usances d'origen pagà, pròpies del temps de la calor.

Es en la revetlla de Sant Joan que a tot Catalunya i altres llocs es disposen les típiques fogueres, tan característiques de la diada.

A la ciutat, quan abans hom disposava de solars buits o a la cruïlla de carrers sense asfaltar, s'hi feien uns bons focs amb mobles vells i fustes de deixalla. Ara això ja quasi no és possible.

Els veiem als afores o bé en els pobles on encara poden fer-ne amb amuntegament de fustes i llenya seca.

També aquesta nit es desapareixen coets i es menja coca, la típica llamadura tan saborosa sembrada ací i allà amb pinyons i fruita confitada.

La nit de Sant Joan és una festa assenyada, en què tothom reviu una mica la seva infantesa, quan ens dellem pels llumins de flama, la pedra foguera o bé les cadenes de colors que vèiem penjades als terrats del veïnat, mentre els nostres ulls seguien per l'espai l'enfilall acolorit d'un coet lluminós en la seva parpellejant resplendor.

Pietat Campmajó

L'Església celebra

21 de juny. Diumenge XII de durant l'any. Lectures: primera, Jr 20, 10-13; salm 68; segona, Rom 5, 12-15; tercera, Mt 10, 26-33.

22 de juny. Dilluns de la setmana XII de durant l'any. Lectures: primera, Gn 12, 1-9; salm 32; segona, Mt 7, 1-5.

23 de juny. Dimarts de la setmana XII de durant l'any. Lectures: primera, Gn 13, 2-5-18; salm 14; tercera, Mt 7, 6-12-14.

Vigília de sant Joan Baptista. Lectures: Primera, Jr 1, 4-10; salm 70; segona, 1Pe 1, 8-12; tercera, Lc 1, 5-17.

24 de juny. Dimecres. Naixement de sant Joan Baptista. Lectures: primera, Is 49, 1-6; salm 138; segona, Fets 13, 22-26; tercera, Lc 1, 57-66. 80.

25 de juny. Dijous de la setmana XII de durant l'any. Lectures: primera, Gn 16, 1-12. 15-16; salm 105; segona, Mt 7, 21-29.

26 de juny. Divendres. Sagrat Cor de Jesús. Lectures: primera, Dt 7, 6-11; salm 102; segona, 1Jo 4, 7-16; tercera, Mt 11, 25-30.

27 de juny. Dissabte de la setmana XII de durant l'any. Lectures: primera, Gn 18, 1-15; segona Mt 8, 5-17.

Catequesi dels signes

El ministeri sacerdotal

ALS INICIS DE L'ESGLÉSIA

- El ministeri sacerdotal té una prehistòria en el poble d'Israel (AT). Les funcions dels levites eren: L'oracle (temple), la instrucció (ensenyar) i el culte (sacrifici).
- El NT ens parla de funcions específiques dins la comunitat (profetes, mestres, apòstols) de fons diversos (servir, ensenyar, presidir...) de col·laboradors dels ministres en les comunitats locals (diaques, lectors, caritat, ensenyament, guies...).
- Els dos principals ministeris a l'inici de l'Església són el de la PARAULA i el de la CARITAT, exercits per diferents persones que reben el poder de Jesucrist, explicitat pel signe de la imposició de les mans i la pregària.

A LA NOSTRA ESGLÉSIA

- El concili Vaticà II ha parlat de l'Església com a "Poble sacerdotal", i els ministeris són un servei a la comunitat

PER PASTURAR EL POBLE SANT DE DÉU I FER-LO CREIXER SEMPRE MÉS, EL SENYOR JESÚS VA INSTITUIR EN L'ESGLÉSIA DIVERSOS MINISTERIS ORDENATS AL BÉ DE TOT EL COS (Lg. nº 18).

- A l'Església el ministeri sacerdotal té formes o graus diversos: EPISCOPAT, PRESBITERAT, DIACONAT. ELS BISBES són els successors dels apòstols, pastors, mestres i sacerdots que han de regir, adoctrinar, santificar i presidir el poble sant de Déu, l'Església.
- ELS PREVERES són els col·laboradors dels bisbes, han de predicar l'evangeli, administrar els sagraments i ajudar a l'acció pastoral de govern.
- ELS DIAQUES són els col·laboradors del bisbe i del seu presbiteri en tres funcions: ministeri de la Paraula, servei a l'altar i servei de la caritat.

EL DIACONAT PERMANENT

Ha estat restablert a l'Església pel Vaticà II. Es un servei permanent a la comunitat, no una substitució de capellans. Tenint en compte el moment present de l'Església, més que una restauració hauria d'ésser un restabliment. No s'hauria d'excloure'n les diaconesses.

F.X. Pares

Pensant-hi bé

"Del meu sarró de pelegrí per Terra Santa" (III)

Les arrels de la fe

Les arrels, malgrat el seu anonimat i el seu treball amagat i silenciós, tenen l'eficàcia de les realitats essencials i invisibles.

Enfonsades a terra, no tenen fulles, ni flors, ni fruits; però fixen l'arbre al sòl i absorbeixen l'aigua i les altres substàncies indispensables per a la nutrició de l'arbre. Passaran les brotades, les florides i les anyades de saborosos fruits; però les arrels romanen, cada vegada més endinsades al cor de la terra.

Les arrels de la fe són, també, com l'arrel gramatical d'un mot: despullat de sufixos, prefixos i modificacions flexionals, resta el nucli primigeni d'on deriven altres mots.

Saber veure i viure l'essencial és necessari per a afrontar amb esperança i fidelitat les mutacions culturals, de llenguatge, de formes, els canvis polítics, tècnics i sociològics que, ineludiblement, incideixen en la vivència i en l'expressió de la fe. Perquè les arrels, el nucli de la fe, ens ha estat donat una vegada per sempre i roman irreversibles i immutables.

L'arrel de la nostra fe és Jesucrist. La pedra viva, en la qual es fonamenta el seu Cos eclesial de pedres vives, és Jesucrist. La pedra angular, que il·liga les dues vessants, la divina i la humana, les dues fondries de la nostra existència, immersa en les limitacions temporals i existencials oberta a la plenitud de Déu, és Jesucrist.

Es en comunió amb Ell que els nostres pares en la fe han conegut també arrel. Arrel de l'Església, vint segles vella i jove, travessant el vaivé de la història de l'home i del món.

Cesarea Marítima o Cesarea de Palestina. L'any 28 a.C., Herodes el Gran transformà la petita badia natural en un gran port i ben aviat un sarró de gran clatell denominat Cesarea en honor de Cèsar August.

Les belles ruïnes de Cesarea són les despulles d'unes arrels sempre vives en el cor dels creients arreu del món. La llavor del Regne, l'escampa el vent de l'Esperit allà on vol i quan vol. Si nosaltres deixéssim de proclamar que Jesús és el Senyor, fins i tot aquestes pedres, amaraes de fe, foren capaces de cridar donant-ne testimoni.

El primer anunci de l'Evangeli a Cesarea fou a càrrec del diaca Felip (Ac 8,40). Cesarea també escoltà i acollí la predicació de sant Pere en el meravellós episodi de la conversió de Corneli i de la seva família, parents i amics. Sant Pau hi passà dos anys de captiveri fins que apel·là al Cèsar (Ac 10 i 23). La llavor de Felip, de Pere i Pau féu arrels, i en sorgí una escola de pensament cristià molt important. Orígenes, en ser exiliat d'Egipte l'any 232, hi donà una gran volada aportant-hi tota la riquesa de pensament teològic de l'Escola d'Alexandria, el centre més antic de les ciències sagrades del cristianisme des de final del segle I. Les obres d'Orígenes, a cura del prevere Pàrfil, formaren un fons bibliogràfic de què s'alimentaren grans autors cristians: Eusebi de Cesarea, el primer gran historiador de l'Església, Gregori el taumaturg, Basili el Gran, Gregori de Nissa i Gregori nàzianz, entre altres. Són els nostres pares en la fe.

Varen creure que el Pare havia enviat el món fins a l'extrem d'enviar el Fill a tots els seus fills, que el Pare i el Fill ens feien dos del seu Esperit perquè fes perdurable en nosaltres el misteri de l'Encarnació, de la Salvació i de la Resurrecció. Varen creure i viure de l'única fe, de què els cristians de tots els temps han viscut, vivim i viuran. Varen creure que Jesús ha estat en la seva Església, engendrada per l'Esperit, totes les dones i tots els homes del món que han cregut, creuen i creuran en Ell.

Amics, PENSANT-HI BÉ no hi ha tros, ni branca, ni fulles, ni fruit sense fidelitat a les arrels.

Xesca Solís

Excursionisme i cultura

La Mare de Déu del Remei

Els pacients lectors que van seguint aquests itineraris gairebé setmanals s'hauran prou adonat que vaig seguint una mena de circuit territorial, és a dir, vaig donant alfabèticament el tomb per les comarques del Principat i també el seu àmbit lingüístic. Incloc, doncs, una capella o ermita de cadascuna de les comarques fins a tornar, seguint aquest sentit rotatori, a la del punt de partida.

Ho dic perquè hi ha hagut més d'un lector que m'ha demanat per carta o telèfon que volgués incloure-hi aquesta o aquella capella. Em sap greu, però és que això m'apartaria de l'ordre sistemàtic d'exposició que he adoptat, el qual em permet d'atendre d'una manera equitativa tots els sectors d'interès sense que ningú es pugui sentir oblidat o menystingut.

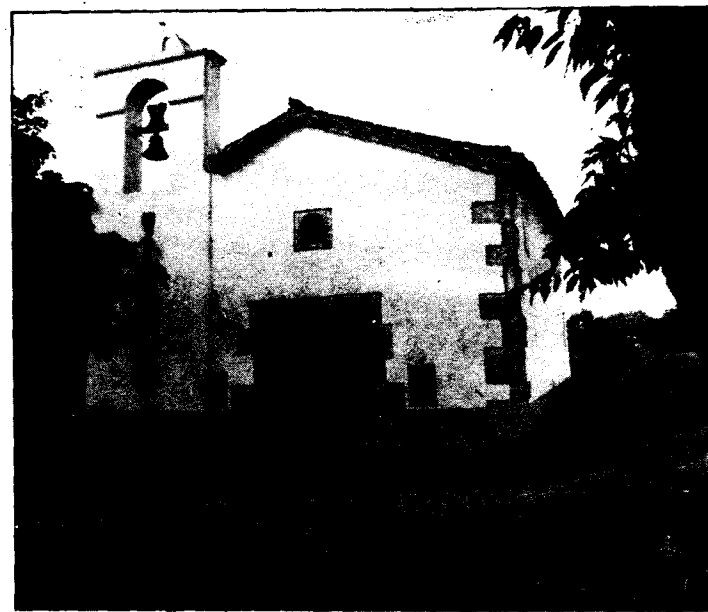
Dins aquest recorregut obligat, doncs, per aquest ordre adoptat, us voldria proposar avui la visita d'un santuari del Gironès; concretament, el de la Mare de Déu del Remei del municipi de Cassà de la Selva. És una capella senzilla i de gran devoció, que el segon diumenge d'octubre de cada any és escenari d'un aplec molt concorregut per gent de la mateixa comarca i de les de l'entorn. Al costat mateix de la capella viu una família que de bon grat us n'obriran les portes, amables com són tothora i amb tothom.

Una vegada situats en aquest municipi, caldria recomanar de manera especial la visita a la monumental església parroquial dedicada a Sant Martí. També té força interès el fet de donar una ullada a la torre de defensa anomenada Selvana, que data del segle XI i és situada dins el nucli de població i veïna de Can Frigola, casa també carregada d'història i coneguda per la seva importància arquitectònica. Hem sabut que, vista la classe d'aquesta torre, hom intentarà de restaurar-la i així recuperar-la per a utilitat de la població. La faran servir de sala d'exposicions i arxiu d'història local. És indubtable la dinàmica empenta d'un bon nombre de persones d'aquesta vila que, d'altra banda, han volgut prestar-me una valuosa ajuda en les meves recerques. Jo només desitjaria que existissin molts nuclis d'aquesta mena als municipis del país.

Municipi: Cassà de la Selva.

Comarca: Gironès.

Situació geogràfica als plans del cadastre (pla 334): 6° 32' 02" i 41° 53' 05".

Un llibre

ESPIRITUALITAT GREGA (I)

L'autor, Diàdoc, bisbe de Fòtice (Grècia) pels anys 458, malgrat els corrents filosòfics predominants, manifesta en els seus "Consells" una independència notable. Remarquem la clara superació d'aquella dualitat platonitzant que devaluava l'existència humana en les condicions mundanes presents i tendia a considerar l'home com un pur intel·lecte fet per a existir en la immaterialitat. Segons Diàdoc, l'home es realitza com a tal no en una idealitzada contemplació intel·lectual fora de les condicions d'aquest món, sinó en l'exercici de la caritat en la llibertat actuada en les condicions presents de l'existència.

Per Diàdoc, ser cristià és deixar-se conduir tota la vida per l'Esperit. Mentre nosaltres ens hem habituat a parlar de la "gràcia" com d'un influx diví en certa manera cosificat i gairebé impersonal, Diàdoc parla constantment de l'Esperit de Déu

Els cent consells espirituals del pare Diàdoc

Traduits i presentats
per
Josep Vives, s.j.

3

Editorial Claret

actuant en l'ànima d'una manera plenament personal.

(i) "Els cent consells espirituals del pare Diàdoc", traduïts i presentats per J. Vives, S.J. Editorial Claret.

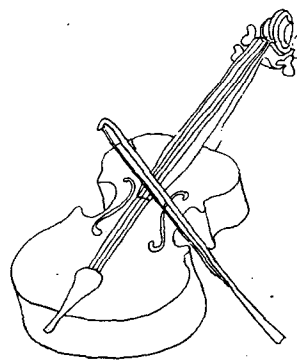
Música

Serenates del barri gòtic barceloní

L'arribada de la calor ha coincidit amb l'edició de les serenates al barri gòtic d'aquest estiu. Començats els concerts dimecres passat, vigília del Corpus, amb la Coral Càrmina, continuaran cada dimecres fins a la vigília de la Mercè. Se celebraran sempre o bé al pati de l'antic Hospital de la Santa Creu, o bé a l'Oratori de sant Felip Neri. Entre els molts solistes i conjunts interessants extrangers, destaquem "The London Virtuosi", Jörg Demus, Vidom Trio. Pel que fa als músics del nostre país, el Klavier Quartet de Barcelona, el Trio Bartók i la "Seranta Jove".

XVIII curs internacional de música de Cervera

L'Orfeó Lleidatà organitza de nou per aquest estiu, del 19 al 29 d'agost, un curs de música amb diferents especialitats: tècnica vocal, interpretació, conjunt instrumental, música de cambra

i direcció coral. Cal destacar la presència d'un esplèndid "staff" de professors del país i de fora, vint-i-dos en total, que fan d'aquest curs, ja arrelat en la tradició musical de les terres de Ponent, un exemple a seguir arreu de Catalunya.

Hi haurà un concert final a la seu vella de Lleida, que serà presidit pel president de la Generalitat, la nit del 29 d'agost.

Podeu obtenir-ne informació i borses d'estudi al carrer del Bisbe Torres, 2, Lleida, telèfon (973) 22 46 57.

Limburg (Bèlgica). — En el 29è FESTIVAL EUROPEU DE LA MÚSICA JOVE (orquestral), celebrat a Neerpelt (Flandes), aconseguí el primer premi: el grup musical ORQUESTRA JOVENTUT PERCUSSIONISTA BARCELONA, de l'Orfeó Laudate, sota la direcció del mestre-director ANGEL COLOMER I DEL ROMERO; en un ambient fenomenal de música i de joventut, en què participaren 98 grups, provinents de 28 països. També hi va prendre part el GRUP INSTRUMENTAL CATALA, de Sant Andreu de la Barca, dirigit per Josep Maria Mostaza i Vidal.

Felicitat de tot cor l'Orfeó Laudate que, davant 135.000 persones i entre 2.300 músics joves assolí el PRIMER PREMI entre aplaudiments i felicitacions de tothom.

No cal dir que l'organització fou perfecta, tal com acostumen a fer-ho els flamencs.

J.M.L. Sanmartí

Costums i tradicions

Sant Joan i les coses del camp

Parlàvem l'any passat —quin goig poder començar a comptar anualment el temps de vida de CATALUNYA CRISTIANA!— de les fogueres que es fan per sant Joan. Ja és sabut que la nit, la revetlla, és, potser, la més plena de sortilegis, remembrança dels que feien els antics pel solstici d'estiu. Deixem-los de banda i ocupem-nos d'un altre aspecte: la suposada influència del sant en les coses del camp. En realitat, es tracta de la coincidència de la diada, amb el bon temps astronòmic puig que el meteorològic ja és més voluble.

Tenim, doncs, que arriben les primeres olives: "Una oliva per sant Joan, cent per Nadal", equivalent a "un ral guanyat per sant Joan, és ral i mig per Nadal". "Per sant Joan tot es fa gran"; àdhuc en algun indret ja es deu poder segar, car "sembraràs quan podràs, però per sant Joan segaràs" i "per sant Joan, garbes al camp". Amb tot, "si vols tenir pa blanc, llaura per sant Joan".

Deu ésser bo, també, per les gallines: "Per sant Joan, l'ou endavant". I entre els costums pagesos empeltats de sortilegis trobem que si abans de sortir el sol es lliguen falcilles a les branques i troncs dels noguers, les nous no tindran corcs; si se sembren cols el dia del sant, neixen en vint-i-quatre hores i si es planten una figuera que ja tingui mostra de fruit, arrelarà aviat, creixerà i les figues de la mostra es conservaran i maduraran.

Perquè surtin clavells de tots

colors, cal plantar els esqueixos de matinada i si es fa quan es veu la primera foguera seran rojos com el foc.

Encara que sigui temps de començar els banys —llevat dels casolans, és clar— segons el refranyer que diu "per sant Joan el primer bany" i "per sant Joan el riu vol carn" l'aigua no deu ésser massa bona —almenys la de la pluja— pel blat i les vinyes: "Aigua de sant Joan treu vi i no dona pa". A més, climatològicament solen haver-hi pluges fins a sant Pere. O, almenys, n'hi ha perill. D'ací que hom aconselli que "entre sant Joan i sant Pere, no posis batuda a l'era". I un altre assegura que "aigua de sant Joan, no dona vi ni pa", "aigua de sant Joan, celler buit i molta fam".

Igualment els trons tenen resonàncies en el refranyer del dia: "Trons per sant Joan, la collita reeixiran". De totes maneres, com passa sovint amb la "vox populi" que "es cura amb salut", no concreta de quina collita es tracta. Podria molt ben ser... de trons mateix. Sigui com sigui, el que sembla evident és que, a desgrat d'allò que hem dit abans sobre les nous, si hi ha "tronada per sant Joan, les nous corcades".

Resta l'esperança, això sí, posada en sant Pere car "no totes les peres cauen per sant Joan, que algunes maduren per sant Pere" i si no hi ha menjar, almenys si plou hi haurà beguda: "Si bon sant Joan et do Déu, si no pots menjar, beu". I ja que parlem de beure, diguem que d'entre el miler llarg d'oracions populars que tenim recollides, a sant Joan se l'invoca —amb sant Martí—, abans de sàciar la set en una font de camí, amb aquesta jaculatoria: "Sant Joan i sant Martí, que nos guardi de verí". Curiosament una altra invoca al de la Creu, aparentment per la força del consonant: "Sant Joan de la Creu, ja que no menges, beu". La raó, però, és que aquest sant Joan visqué molt de temps bevent només aigua per tot aliment.

I tornant al Baptista direm que a Ridaura hi té erigida una capella "i d'una font prop d'ella —diuen els Goigs— amb salut els regaleu".

Esteve Busquets
i Molas

Racó del llenguatge

Les fruites silvestres (1)

Acostumem a plànyer-nos dels preus tan alts que paguem per menjar fruita. Abans, la fruita no era tinguda gaire en compte com a aliment i més aviat era considerada com un afegitó superflu. Amb un bon plat de vianda i un tall n'hi havia prou, i les famílies d'ordre i estalviadores despenien ben poc en aquest producte de la naturalesa. Amb el descobriment de les vitamines i amb les noves tendències de retorn a les formes naturals de vida, la fruita ha adquirit el rang d'aliment de primera necessitat. L'alimentació excessiva pròpia de la societat opulenta en què estem immersos té el seu contrapès en el consum de fruita fresca que per l'escassetat de calories que conté forma part de totes les dietes per amagrir. Veiem les mestresses de casa tornar de plaça amb el carretonet curull de pomes, taronges, plàtans, peres, raïm, cireres, maduixes, nespres, melons, síndries, cada cosa pel seu temps.

Hi ha, però, unes fruites que no són comercialitzades, o almenys no ho són en gran escala. Fruitas que no trobareu normalment a la botiga de la cantonada i que, en canvi, si aneu al bosc les trobareu de franc. És clar que algunes d'aquestes també podem comprar-les, i ben cares, com els pinyons i les maduixes. El que paguem, en aquests casos, més que la fruita en si, deu ser la paciència i el temps de collir-les, les maduixes, i el procés d'espinyar-los i pelar-los, els pinyons. És a dir, paguem la mà d'obra, una de les coses més cares, avui dia.

Tots hem collit i hem menjat mores d'esbarzer, pels torrents i pels marges de les vinyes i els camps dels nostres afores. Quan són verdes, són vermelles —valgui la contradicció—, i quan són madures, negres. Les altres mores, les dels arbres on colliem les fulles per criar els cucs de seda, també són bones per a menjar. N'hi ha de dues classes, de blanques i de negres.

Les figues de moro, abastades amb gran risc de caigudes i punxades, tenen una carnositat fresca i saborosa quan són madures, però us deixen la boca plena de pinyols duríssims que no us podeu empassar de cap manera. Si aneu a collir maduixes pels boscos de la Vall d'Aran, també trobareu una altra fruita semblant, una mica més grossa, també vermella. Colliu-la que és molt bona. Són els gerdos o gerdons que barrejats amb les maduixes hi donaran varietat, sense desmereixen-ne gens.

Perles ortogràfiques

En una revista de belles arts s'hi veu la reproducció d'un quadre i a sota diu: El mercat de Santa Catarina, 1980. Oli demunt tela, 130x110: El so de vocal neutra fa cometre molts errors com en aquest cas. Ha de dir Caterina i damunt.

Albert Pera

El gegant dels aires

51

pare em va cridar, i em va dir que me n'havia d'anar amb aquells mariners per veure món. D'ençà d'aleshores que la meua vida ha estat sempre així, entre reganys i cops...

—Pobre... ¿Com te dius, doncs? Perquè tenint pares, bé tindràs un nom.

—Em dic James. Els mariners no m'hi criden mai pel meu nom, però si missenyor m'hi vol cridar, em farà ben content, perquè la meua mare sempre m'hi cridava, i els meus germanets també sempre m'hi cridaven: "James, vina, que ens faràs jugar; James, vina que ens faràs ballar; James, vina, que ens cantaràs cançons".

—Doncs, bé, James, petit James. La teua història m'ha enternit força. Tu t'enyores, jo també m'enयो. Tots dos som desgraciats, tots dos recordem els éssers estimats...

—Però, ¿missenyor també plora?— preguntà en James, estranyat de veure en els ulls d'en Jordi una llàgrima traïdora.

—Sí, James. Ploro, però no vull entristir-te més. També jo tinc mare i una germana, la meua pobra Julieta! Digue's James, digues. ¿Com ho volies fer per a fugir? ¿Creus tut que el raig hauria tingut prou resistència?

—Sí, missenyor. Però no he volgut fugir. Quan aquesta nit ja estava a punt de desamarrar les cordes, quan ja anava a saltar a dintre del raig... jo no sé com dir-ho... De sobte, m'ha semblat que cometia una mala acció. Fugir, deixant aquí a missenyors, que han estat sempre tan bons per a mi, era mal fet. Ja ho he vist: ja ho he comprès i tot seguit me n'he tornt i no he dormit de tants remordiments com tenia. Jo fugir! Jo deixar missenyors aquí i no veure'ls més i pensar sempre, sempre que potser s'hauran mort... No, no; no he volgut, i ara vinc aquí, corrent per demanar perdó a missenyor dels mals pensaments que he tingut.

I el negret va caure de genolls en terra, mentre amb les mans plegades implorava el perdó per la falta que a ell li semblava, gravíssima.

En Jordi el va fer alçar i li recomanà que prengués paciència uns quants dies, que tot ho arreglarien. Va anar, per de promte, a trobar el capità per demanar-li que protegís el negret dels mals tractes dels mariners. El capità va prometre fer-ho així i donà l'ordre terminant de que es considerés en James com un tripulant, amb els mateixos drets i consideracions que els altres.

En Jordi després de l'escena que hem relatat, es quedà pensatiu; pel seu cervell donava tómb i més tómb la ideal del negret d'aprofitar el raig per a fugir d'aquella illa.

Quan en Lluís tornà de la seva excursió, en Jordi li explicà el succeït i li comunicà la idea del raig.

En Lluís va moure el cap a dreta i esquerra. Embarcar-se en el raig era mateix que tirar-se de cap a l'aigua. Ningú no podia pendre aquella idea seriosament.

—Doncs, jo me l'he presa —va respondre en Jordi.

—Tu, no! El que ha estat, és que el teu afany, ben comprensible per cert, de sortir d'aquí per córrer a deslliurar la teua germana et fa

La partitura setmanal

LA GATA I EL BELITRE

De la gata i el belitre
jo us diré lo que ha passat,
s'ha perdut alguna cosa
no sé qui l'haurà trobat.
Si haurà sigut el ca
o la nyigo nyigo, nyigo.
Si haurà sigut el ca
aquell que l'haurà trobat.

Ja en respon una velleta,
penso que haurà estat el ca,
jo la gata no l'he vista
ni sentida miolar,
que si lo puc atrapar
a la nyigo, nyigo, nyigo,
que si lo puc atrapar
ja me la pagarà.

Fent pinya

La temporada del 1980 (2)

Reemprenem avui l'anàlisi del que fou la temporada passada, i ho fem amb allò aconseguit per les altres dues colles punteres, que foren la de Vilafranca i la d'El Vendrell. Ambdues van estar pel dessota de les vallenques, i entre elles la diferència també fou destacada a favor de la vilafranca. Així, els castells plantats per ambdues foren:

ELS CASTELLERS DE VILAFRANCA:

TORRE DE VUIT: 1 intent
QUATRE DE VUIT: 4 (3 carregats)
TORRE DE SET: 10 (1 carregada), més 1 intent
TRES DE SET AIXECAT
PER SOTA: 4 (més dos intents)

ELS NENS D'EL VENDRELL:

TRES DE VUIT: 2 intents
QUATRE DE VUIT: 3 (dos carregats)
TORRE DE SET: 4 (dues carregades), més 1 intent

NOTES D'ACTUALITAT

Volem destacar, sobretot, l'actuació de les dues colles vallenques, a la pròpia ciutat, els dies 23 i 24, amb les quals s'inicià la temporada de grans actuacions, pròpiament dita. El dia 23, és a la sortida de Completes, a la nit, i el 24, al migdia. No cal

dir que les recomanem amb escreix.

Per la seva significació, volem fer esment de l'anada dels Castellers de Terrassa, a Montsegur (Occitània), on actuaran en les jornades de germanor catalano-occitanes.

Finalment hem de citar que les dues colles tarragonines (Jove i Els Xiquets de Tarragona), han iniciat la publicació d'un butlletí. També el diari "Avui" ha re-empres la seva crònica que, a partir d'ara, signa en Josep M. Rodon, vallenc, historiador i membre de la colla Joves dels Xiquets de Valls.

PRÒXIMES ACTUACIONS

—20 de juny.- A Montsegur: Castellers de Terrassa.
—21 de juny.- A Montsegur: Castellers de Terrassa.
—23 de juny.- A Valls: Joves i Vella dels Xiquets de Valls (nit: sortida de Completes).
—24 de juny.- A Roquetes: Els Nens del Vendrell.
A la Seu d'Urgell: Castellers de Terrassa.
A Valls: Joves i Vella dels Xiquets de Valls (inici de la Temporada).

ACTUACIONS:

CASTELLERS DE TERRASSA.- el dia 7 anaren a Puig-reig on descarregaren la torre de sis, el pilar de cinc, alguns de quatre i castells de sis. L'endemà, a la Llar dels Avis local, descarregaren castells de sis i pilars de quatre; al barri de Sant Pere, descarregaren el tres de set (al segon intent, el primer fou desmuntat), la torre de sis, el pilar de cinc, alguns de quatre i un castell de sis; carregaren el quatre de set.

ELS BORDEGASSOS DE VILANOVA.- Anaren a Montserrat el dia 8, on descarregaren el quatre de set i la torre de sis i carregaren el pilar de cinc.

Jaume Casanova "Crossa"

La sardana i la dansa

Calendari d'Aplecs d'Estiu

JULIOL

5 - L'Aleixar (Baix Camp), Artés (Bages), Banyoles (Gironès) i Vilanova de la Barca-Racó d'En Pep (Segrià).
12 - Olot (la Garrotxa) i Prades (Baix Camp).
19 - Alforja (Baix Camp), Camprodon (Ripollès) i Sant Celoni (Vallès Oriental).
25 - Palamós (Baix Empordà).
26 - Cabassers (Priorat), l'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès), Llança (Alt Empordà) i Tona (Osona).

AGOST

2 - Falset (Priorat), Palafrugell (Baix Empordà) i Sant Hilari Sacalm (La Selva).
9 - Botarell (Baix Camp), la Figuera (Priorat), Moia (Bages) i Portbou (Alt Empordà).
16 - Cornudella (Priorat) i Vallfogona de Riucorb (La Segarra).
23 - Rocallaura-el Tallat (Urgell), Sant Feliu de Pallerols (La Garrotxa) i Vilanova d'Escornalbou (Baix Camp).
30 - Peralada (Alt Empordà).

SETEMBRE

6 - Barcelona-Sarrià (Barcelonès) i Tarragona (Tarragonès).
13 - Granollers (Vallès Oriental).
20 - Badalona (Barcelonès).
27 - Reus (Baix Camp) i Terrassa (Vallès Occidental).

OCTUBRE

4 - Cassà de la Selva (Gironès) i Ripollet (Vallès Occidental).
11 - Flix (la Ribera) i Mataró (Maresme).
18 - Barcelona-les Roquetes (Barcelonès).

Final de curs dels Ballets de Catalunya

Enguany la festa de fi de curs 1980/81 de BALLETS DE CATALUNYA tingué lloc al Monestir de Santa Maria de Solius (Baix Empordà) el passat dia 14.

La darrera lliçó fou càrrec del P. Abat Edmond Garreta O.C. sobre "Sant Benet dintre la Història del nostre País".

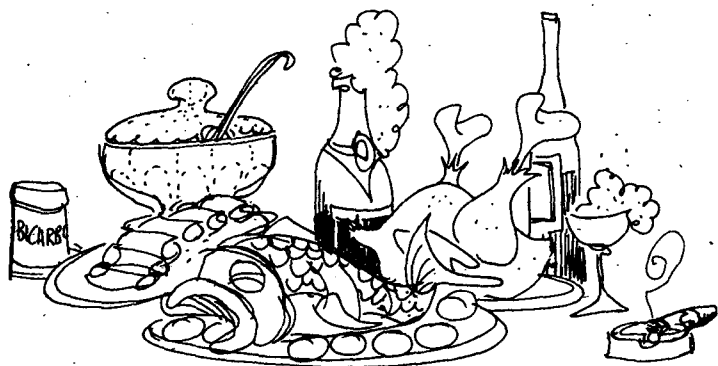
A continuació el Teatre de Racó de l'Entitat, representà l'obra de Santiago Rusiñol, "A ca l'antiquari".

Acabà la festa amb danses tradicionals i ballada de sardanes.

Josep Ventura

Cuina

M.ª Glòria Muntañola

Llom amb pinya i beicon

1 quilo de llom
50 gr. de mantega
1 llauna de mig quilo de pinya
100 gr. de beicon

Amaniu el llom amb sal i pebre, fregiu-lo amb mantega i oli fins que estigui una mica rostit. Deixeu-lo refredar una estona i després tal·leu-lo a rodanxes gruixudes, sense acabar de tallar, i poseu mitja rodanxa de pinya i un tros de beicon entre rodanxa i rodanxa; després punxeu la carn, al llarg, amb dues punxes de "brochettes" per tal d'aguantar el farcit.

Fiqueu-ho al forn amb la meitat del suc de la pinya i el greix del rostit.

Deixeu-lo coure mitja hora al forn calent. Serviu la salsa amb salsera.

Ho podeu acompanyar amb motllets d'arròs blanc.

M.ª Glòria Muntañola

52

Josep M.ª Folch i Torres

acceptar-ho tot com a idea bona, mentre tingui per objecte sortir de l'illa.

—També podria ésser —va respondre en Jordi, amb un to desanimat—. Però ¿què hem de fer, doncs? ¿Hem d'esperar la mort aquí sense fer una temptativa tan sols per fugir d'aquest roquis abrupte.

—Tingues calma, amic Jordi. També jo sóc partidari de provar tots els medis per a abandonar aquesta illa, però no puc aprovar que s'accepti com a bona una idea tan absurda, com aquesta de fugir amb un raig. Mentre les coses no canvien, aquí hi estem en seguretat, mentre que en el mar, al damunt d'unes fustotes mal lligades amb cordes, ja mig cremades pel sol i per l'aigua, estariem no ja en perill, sinó amb la certesa de què el primer cop de mar enshavia d'ésser fatal.

—Doncs, ¿què hem de fer?

—Esperar, esperar i tenir confiança en Déu. Vaja, parlem ara d'altres coses per distreure'ns.

—Com vulguis, Lluís. ¿Has vist ja la teva Catedral?

—No me'n parlis. Tot el matí he estat caminant i encara la veia lluny, molt lluny. En aquests països la vista enganya molt. Jo em crei que amb mitja jornada hi podria arribar, i veig que almenys necessitaria tot un dia per anar-hi. No desisteixo per això de la meua empresa. Com més me'l miro aquell castell de roques, més ganes em vénen de veure'l de prop. Des d'allí la vista ha d'ésser formosa de debò. Jo compto que des del cim d'aquelles roques podré dominar tota l'illa i així descobrir si hi ha algun indret en què existeixi més vegetació que no pas per aquí.

Conversant així van anar passant el temps i distreient-se per fi de les negres idees que havien dominat en Jordi, i sobretot, fent-lo desistir de pensar en una evasió que sols podia concebre-la una criatura dels pocs anys d'en James.

Una Temptativa

Però, poc podien pensar els dos amics que mentre parlaven ells d'aquestes coses, un grup de mariners, allà asseguts en la platja, conversaven sobre un tema igual, encara que amb altres termes.

També els mariners havien pensat en el raig; també ells portat de l'afany de fugir de la terrible mort que els esperava, i convençuts de que "la mar els volia", havien pensat en aquest recurs desesperat que no era altra cosa que fugir d'una mort probable per a llençar-se a una mort segura.

Però la pobra gent, confiada en el mar, com a bons mariners que eren, no ho veien pas així, abans al contrari es miraven aquell medi com a l'únic per aconseguir la seva salvació.

I com que tenien el pressentiment de que si comunicaven el seu pla als superiors els el desaprovarien, per això en parlaven d'amagat, preparant ca dia els companys, a fi de disposar-se tots, en un moment donat a

DIUMENGE 21
PRIMERA CADENA
CIRCUIT ESTATAL

10.03 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR. Retransmissió de la Santa Missa.
11.25 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.00 INFORMATIU
15.00 AVENTURES DE TOM SAWYER
15.35 AUTOMOVILISME. Gran Premi d'Espanya. Fórmula 1.
16.15 LA CASA DE LA PRADERA
17.15 AUTOMOVILISME. Conexió.
18.00 ANEM A VEURE
18.40 TERTULIA AMB...
19.40 ESTRENES TV. "El revólver". (1974)
20.505 EXTERIOR DIA
21.30 NOTICIES
21.50 REVISTA DE TOROS
22.20 ESPORTIU
23.30 TEATRE BREU: "El pacto del NO", de Hermógenes Sainz.
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

14.00 INFORMACIÓ
14.15 VIURE ELS 80

CIRCUIT ESTATAL

15.30 LA MUSICA
16.35 L'INCREIBLE HULK
17.30 MÉS ENLLÀ
18.00 LOU GRANT
18.55 FLAMENC
19.30 A FONTS
20.30 EL TESTIMONI
21.35 LLARGMETRATGE: "La bestia del reino". (1977)
23.25 COMIAT

DILLUNS 22
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 CRÒNICA
17.00 LES GUILLERMINES DEL REI SALOMÓ
17.30 PASEM-HO BE
18.15 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.00 LA ISLA DE LA GAVIOTA

18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.03 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.05 ELLA
19.30 INFORMATIU JUVENIL
20.00 MA A MA
21.00 TELEDIARI
22.00 LLAPIS I PAPER
23.00 WILL SHAKESPEARE
24.00 AL CIERRE

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

19.00 QUITXALLA
23.30 POETES, ARA

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 LAS AVENTURES DE SUPER-RATON
20.30 CINE CLUB. Cicle Katherine Hepburn: "La llama sagrada".
22.15 HORIZONTOS
22.45 POLIESPORTIU
23.15 NOTICIES-2
23.30 COMIAT

DIMARTS 23
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 CRÒNICA
17.00 SET DIES
18.15 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.20 LA ISLA DE LA GAVIOTA
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.03 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.05 UN MÓN PER A ELLS
20.00 OBJECTIU
21.00 TELEDIARI
22.00 300 MILIONS
23.05 ELS NOUS VENJADORS
24.00 AL CIERRE

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

19.00 QUITXALLA
23.30 CATALUNYA A FONTS

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2

20.00 ELS NOIS DEL 47 A
20.30 II GUERRA MUNDIAL. DIARI D'UN SOLDAT
20.50 MUSICAL EXPRESS-AMICS
21.50 AMUNT, AVALL
22.40 POLIESPORTIU
23.15 NOTICIES-2
23.30 COMIAT

DIMECRES 24
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 CRÒNICA
17.00 CITA AMB...
17.35 MEMORIA POPULAR
18.00 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.00 LA ISLA DE LA GAVIOTA
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.03 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.05 GRIZZLY ADAMS
20.00 UN MÓN FELIÇ
20.30 ARRELS
21.00 TELEDIARI
22.00 SESSIÓ DE NIT: "Un americano tranquilo". (1958)
00.05 AL CIERRE

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

19.00 QUITXALLA
23.30 SIGNES

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 EL SR. ROSSI
20.20 BO I BOBEK
20.25 OPERA: "Andrea Chenier", des de Viena.
22.45 POLIESPORTIU
22.45 POLIESPORTIU
23.15 NOTICIES-2
23.30 COMIAT

DIJOUS 25
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE

14.10 CRÒNICA
17.00 VOSTÈ PREGUNTA
18.15 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRÒNICA-3
16.00 LA ISLA DE LA GAVIOTA
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.03 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.05 EL GRAN CIRC DE TVE
20.00 MUSICA MAESTRO
20.30 VIURE CADA DIA
21.00 TELEDIARI
22.00 AQUESTA NIT
23.00 TAUROMAQUIA
24.00 AL CIERRE

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

19.00 QUITXALLA
23.30 LES NOSTRES COSES

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 EL REGNE ANIMAL EN CRISI
20.25 ENTRE DOS CLARORS
20.55 TEATRE: "Los semidioses", de Federico Oliver.
23.15 NOTICIES-2
23.30 COMIAT

DIVENDRES 26
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 CRÒNICA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.00 LA ISLA DE LA GAVIOTA
17.00 BLA, BLA, BLA
18.00 AMB VUIT N'HI HA PROU
19.00 SPIDERMAN
19.30 LA BOSSA O LA VIDA
20.00 PROGRAMA D'HUMOR
20.25 VAL MES PREVENIR
21.00 TELEDIARI
22.00 ESTUDI 1: "El mercader de Venecia", de William Shakespeare.
24.00 AL CIERRE

SEGONA CADENA
CIRCUIT ESTATAL

19.15 NOTICIES-2
19.30 LA CLAVE
24.00 NOTICIES-2
00.15 COMIAT

DISSABTE 27
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

10.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

11.00 SABADABADA
13.00 CONCERT. Orquestra de la Bayerischen Rundfunk.

CIRCUIT CATALÀ

14.00 INFORMATIU
15.15 NOTICIES
15.30 ELS PICAPEDRA
16.05 PRIMERA SESSIÓ: "Angeles rebeldes". (1966)

17.50 APLAUSO
19.35 VACANCES A LA MAR
20.30 INFORME SETMANAL

21.15 NOTICIES
21.35 DISSABTE CINE... "Horizontes de grandeza". (1958)
00.20 COMIAT

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

14.00 INFORMACIÓ
14.15 EL CASTELL DELS TRES DRAGONS

CIRCUIT ESTATAL

15.30 ELS CRISTIANS
16.25 ARCHIE Y SABRINA
16.50 RAFFERTY
17.45 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
19.30 PRENGUI LA PARAULA
20.05 TROBADA AMB LES LLETRES
21.20 REVISTA DE CINE
22.25 VIGILIA DEL NOSTRE TEMPS
23.30 COMIAT

Guía editorial
novedades

PEREGRINOS
de la
intimidad

CON DIOS

alberto rambla mihalest

Alberto Rambla
PEREGRINOS DE
LA INTIMIDAD
CON DIOS

375 pts.

Cantos
de la
Iglesia
antigua

para la
Iglesia
de siempre

LES NOS MERO

Luis Nos
CANTOS DE
LA IGLESIA
ANTIGUA PARA
LA IGLESIA
DE SIEMPRE

375 pts.

Miguel Rubio
MUJER-CREYENTE-SIGNO.
MARIA DE NAZARET

360 pts.

MARIA de NAZARET
mujer • creyente • signo

MIGUEL RUBIO

J. Lafrance
LA ORACION DEL
CORAZON

325 pts.

EDITORIAL REGINA
Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

**Dotze senyores o senyoretes
(contracte mercantil)**

Col·laboradores per a la introducció de productes d'alta cosmètica amb patent japonesa.

Exigim: Bona presència. Dedicació total. Aptitud per a les relacions públiques.

Oferim: Formació tècnica-comercial a càrrec de l'empresa. Sis visites/dia programades per la Direcció. Importants ingressos amb mínim garantit de 1.000 ptes. diàries.

Demaneu entrevista al telèfon 201 20 29 hores d'oficina.

narcea, s. a. de ediciones

Dr. Federico Rubio y Gali, 89 - Madrid-20
Teléf. 254 64 84 - Distribución: 254 61 02

cuero y del hogar.